

Björn Svärd

Till förståelsen av bibelbruket i Emil Gustafsons samlade skrifter

I Kärlekens förening och bibelordet Emil Gustafsons "En konungs brud" (1898)

1 Inledning	2
2 Sanningen bevisas i bruket	2
3 Livet är i Guds son	3
4 Beslöjad och mäktig	4
5 Reservationslöst överlämnande och absolut lydnad	10
6 Brudgummens kärlek	14
7 Lidandet	21
8 Jesu försoningsgärning	26
9 Helgelseförkunnelsen	30
10 Fullkomningen	32
11 Bibelanvändningen	38

Till förståelsen av bibelbruket i Emil Gustafsons samlade skrifter

I Kärlekens förening och bibelordet Emil Gustafsons "En konungs brud" (1898)

1 Inledning

Målet med denna uppsats är att bestämma Emil Gustafsons bruk av bibeln i hans 1898 utgivna skrift "En konungs brud" (KB). För enkelhetens och klarhetens skull redovisar jag redan i inledningen den grundläggande föreställning som bär upp EG:s bibelanvändning. Därefter lyfter jag allt eftersom fram den problematik (de "motivkretsar") KB behandlar när hänsyn enbart tas till bibelanvändningen. (Mina belägg följer i mindre stil direkt efter redovisningen av varje enskild motivkrets. Direkta citat ur EG:s framställning markeras med fet stil.) Slutligen analyserar jag bibelanvändningen i dessa motivkretsar och prövar den.

2 Sanningen bevisas i bruket

I KB finns bibeln med i smått som stort. Allt skall vara förankrat i Guds ord. Detta av två anledningar. Å ena sidan förutsätts Skriften leda den troende till det verkliga och sanna livet, å den andra beledsagar skriftordet henne under hennes vandring genom livet. Skriften visar hur den kristne skall förhålla sig ända ner i vilje- och känslolivets innersta skikt och den är en följeslagare in i trons hemligheter. Allt detta självklara förutsättningar för EG.

Om det liv som Skriften enligt EG:s mening förmedlar kan sägas att det skall levas men inte nödvändigtvis måste förstås. Det bevisas av sig självt av dem som lever detta sanna liv. Andra begriper det inte. Av detta följer att EG i KB inte har något behov av att försvara bibeln eller bevisa dess riktighet. Sanningen prövas av livet självt och det i trosutövningen.

Trons liv näres av livet självt

1 Joh 3:1 s 23 Se vilken kärlek Fadern har bevisat oss därmed att vi få kallas Guds barn, vilket vi också äro. Därför känner världen oss icke, eftersom den icke har lärt känna honom.

Trons liv kan icke näras av utsökta ideal utan av livet självt, och det kan endast förklara sig självt, ty det är "fördolt med Kristus i Gud", och världen känner oss icke.

Trons liv närs av livet självt och kan endast förklara sig självt

Trons liv närs av livet självt och kan endast förklara sig självt. Det är "fördolt med Kristus i Gud". Kol 3:3 s 23 3Ty I haven dött, och edert liv är fördolt med Kristus i Gud.

Trons liv kan icke näras av utsökta ideal utan av livet självt, och det kan endast förklara sig självt, ty det är "fördolt med Kristus i Gud"

Världen känner oss icke

Joh 17:25 s 42 Rättfärdige Fader, världen har icke lärt känna dig, men jag känner dig, och dessa hava förstått att du har sänt mig.

(om att vistas i utlandet) men vi är främmande för landets seder och bruk, och såsom utlänningar är det just ingen som förstår oss. "Ty världen känner oss icke"

3 Livet är i Guds son

Det sanna livet går inte att förstå, det skall levas. Det låter sig dessutom beskrivas i Guds ord liksom i den på Guds ord grundade förkunnelsen. Detta sagt trots vetskapen om EG:s reserverade hållning till förkunnare och förkunnelse. KB vore en meningslös skrift om den inte gör anspråk på att vara just en sådan på bibelordet grundad beskrivning av det sanna livet. I KB tar denna beskrivning sin utgångspunkt i livets inledning, själva skapelseakten. I sin tolkning av denna tar EG Johannesprologen till hjälp. Gud verkade i skapelseakten genom Ordet/Kristus, förkunnar EG. Genom detta Ord skapades himmel och jord, liksom Guds avbild människan. Av detta drar EG slutsatsen att det sanna livet är "livet i Guds son" och att människan utan att leva av honom är död.

Skapelseteologi, "livet är i Guds son"

EG förbinder såväl själva skapelseakten, som Guds avbild människans skapelse, med Ordet/Kristus/Guds sons förmedling. Mot den bakgrunden blir människan skild från Kristus död, eftersom, med EG:s sätt att uttrycka det, "livet är i Guds son". Att inte ge akt på Kristus blir följdriktigt ett avfall.

Joh 1:1-4 s 56 I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud. Detta var i begynnelsen hos Gud. Genom det har allt blivit till, och utan det har intet blivit till, som är till. I det var liv, och livet var människornas ljus.

1 Joh 5:11-13 s 57 Och detta är vittnesbördet: att Gud har givit oss evigt liv; och det livet är i hans Son. Den som har Sonen, han har livet; den som icke har Guds Son, han har icke livet. Detta har jag skrivit till eder, för att I skolen veta att I haven evigt liv, I som tron på Guds Sons namn.

Det var genom honom (Gud), det personliga Ordet, som himlarna och jorden frambringades och även hans avbild, människan skapades. (Joh 1). Han står i oupplösligt förhållande till människan såsom livet. Skild ifrån honom är människan död, ty livet är i Guds son.

Kristendom är liv i Guds son

Kristendom är liv i Guds son, detta liv är fött av Gud. Livet i sin tur betingat av att den kristne lever av Kristus, liksom grenen av stammens liv.

Joh 1:13 s 22 och de hava blivit födda, icke av blod, ej heller av köttslig vilja, ej heller av någon mans vilja, utan av Gud.

Den sanna kristendomen är liv. Och detta liv är i Guds son...Saliga äro de, som äro födda icke av sedlig kraft eller mänskligt inflytande utan av Gud Joh 1:13

Joh 15:4 s 87 Förbliven i mig, så förbliver ock jag i eder. Såsom grenen icke kan bära frukt av sig själv, utan allenast om den förbliver i vinträdet, så kunnen I det ej heller, om I icke förbliven i mig.

Skall bruden kunna vara Kristi representant på jorden, måste hon leva av honom, såsom grenen av stammens liv och rotens fetma, stund för stund.

Livet är i Guds son

1Joh 5:11–13 s 57 Och detta är vittnesbördet: att Gud har givit oss evigt liv; och det livet är i hans Son. Den som har Sonen, han har livet; den som icke har Guds Son, han har icke livet. Detta har jag skrivit till eder, för att I skolen veta att I haven evigt liv, I som tron på Guds Sons namn. **Han står i oupplösligt förhållande till människan såsom livet. Skild ifrån honom är människan död ty livet är i Guds son.**

Jag giver dem som är födda av Gud evigt liv

Joh 10:28 s 22 28 Och jag giver dem evigt liv, och de skola aldrig någonsin förgås, och ingen skall rycka dem ur min hand.

(de som är födda av Gud) De skola icke smaka döden till evig tid, och de skola ej förgås evinnerligen. Jag giver dem evigt liv.

Gud/Kristus/Herren och församlingen/den kristne

När EG kommer in på Jesu plats i gudomen gör han det utan att medvetet sticka ut eller göra anspråk på att komma med något nytt. EG kan tala om Jesus som den människovordna kärleken eller i annat sammanhang om att sinnelaget är detsamma vare sig Kristus framträder som den människovordna kärleken eller den tronande konungen. Framför allt talar han med hänvisningar bland annat till Ps 40:7, respektive Matt 26:39 och Hebr 10 om Jesus som Guds son, som var lydig intill döden. Jordelivets Jesus levde i bönerelation till Gud, en relation som också helgade hans förhållandet till världen, skriver han och citerar Matt 7:7 (bedjen och eder skall varda givet). Detta för att ge några exempel på hur EG beskriver frälsaren. Värt att lägga märke till är att Gud och Jesus ofta smälter samman i EG:s utläggning av Guds ord.

I den löpande framställningen är det svårt att veta om EG talar om Jesus eller om Gud. De båda står för oftast för samma sak. Detta alldeles särskilt när EG hänvisar till Höga Visan. När den svårigheten uppstår skriver jag Gud/Kristus/Herren. Det kan även vara svårt att skilja församlingen från den enskilde kristne. Detta markerar jag på motsvarande sätt med dubbelbeteckningen församlingen/den kristne.

4 Beslöjad och mäktig

Om EG:s framställning i sin helhet gäller att läsaren snart känner igen sig. Motivkretsarnas grundmönster med sina spänningsfält, en minuspol på ena sidan och en pluspol på den andra, återkommer i ständigt nya variationer.

En sådan har jag gett rubriken "beslöjad och mäktig. En kristen är "beslöjad och mäktig" när hon fullföljer sin kallelse som kristen.

Det betyder inte att kristna i allmänhet i EG:s ögon är vare sig "beslöjade eller mäktiga". EG:s skrift går ut på att gissla en kristenhet som missat målet. Men bakom sina gisselslag mot förvärldsligade kristna träder i EG:s framställning hans egna ideal tydligt fram.

Först något om hur EG använder termen "beslöjad". Slöjan har en framträdande plats i EG:s framställning. Den fungerar som symbol för flera ting i en kristens liv. Hustruns slöja visar på mannens maktställning men är också en bild för att den kristnes liv är avskilt från världens. Slutligen och framför allt är slöjan, liksom att vara beslöjad, en beteckning på en kristen som lever i enlighet med sin bekännelse. Hon äger ett blygsamt och undergivet sinnelag, samtidigt som hon är uppfylld av anden.

Det anförda bibelstödet är delvis traditionellt. Hustruns underordning påvisas med hänvisning till Ef 5:21–33 och 1 Kor 11:4–12. Delvis framstår bibelstödet i gåtfull dager. EG återkommer i KB gång på gång särskilt i kapitelinledningarna till Höga Visan 7:5..."en konung är fångslad i dess lockar", där EG låter lockarna syfta dels på de kristnas avskiljande dels på **det av Anden hos äkta brudesjälur verkade blygsamma och undergivna sinnelaget.** (s 88)

Ett blygsamt och undergivet sinnelag är alltså den ena sidan av livet i Kristus. Undergivenheten tar sig uttryck i att en kristen aldrig hävdar sin egen rätt och aldrig träder upp i egen sak. Förankrad i Gud, undergiven Gud, uppfylld av Gud, försvinner även självhävdelsebehovet, ja t o m den inneboende driften att före allt annat värna om sitt eget liv. I sin verklighetsbeskrivning anknyter EG brett till bibliska förebilder, tydligast till Abraham i Gamla testamentet och Paulus i Nya.

En människa med blygsamt och undergivet sinnelag saknar alltså behov av att tänka på egna förtjänster. Detta när hon genom Helig Ande blivit uppfylld av Gud. EG kan uttrycka denna form av "gudomliggörande" genom att tala om att den helgade kristne blivit lik hans Sons bild, eller att hon "känner Gud genom hans eget väsen". Relationen är av den digniteten att "den frälsning Gud berett sina barn är lika stor som frälsaren själv".

Resultatet av "denna frändskap med det himmelska" är delaktighet av Guds hemligheter och djupheter. Detta belägger EG med stöd av hänvisningar till Johannes och Paulus.

Mer uppsplittrat och inte lika självklart blir däremot bibelstödet när EG förutsätter att en rätt kristen församling skapar sig respekt hos sin omgivning, eller att den kristne äger dragningskraft på människor i såväl jordiska som andliga ting. T o m skulle kristna med kontakt med den himmelska världen bli oemotståndliga. Världen skulle inte ha någon makt över dem. Om den helgade mannen påstår EG att han "tuktar syndaren med sitt öga". "Den lättsinniga hopen flyr för ett strålande ansikte". Kort uttryckt, människor lyssnar på den "beslöjade", vördar henne, låter omvända sig på grund av henne. Hon blir i den egenskapen redskapet för Guds rikes seger.

1 Beslöjad

Abraham, ödmjuk, generös, blygsam och lydig

Abraham, ödmjuk, generös, blygsam, lydig, allt egenskaper hos den helgade kristne. Abrahams ödmjuka generositet demonstrerades när han lät brorsonen Lot välja vilken del av landet denne skulle få ta i besittning 1 Mos 13:9, s 38; hans generositet när han till kungen av Sodom försäkrade sig inte vilja ta en skorem från denne 1 Mos 14:21–24 och hans blygsamhet när han vittnade om att han talat med Gud trots att han var stoft och aska. De bästa människorna är blygsamma, tillägger EG. 1 Mos 18:27 s 90.

Paulus kan ej tänka något såsom av sig själv

2 Kor 2:17 s 36 Jo, vi förfalska ju icke av vinningslystnad Guds ord, såsom så många andra göra; utan av rent sinne, drivna av Gud, förkunna vi ordet i Kristus, inför Gud.

Och den som helgat sin begåvning åt Herren kan till och med bliva så fattig, att han ingen begåvning har. Människan bliver krossad i Andens skola, En Paulus, den höglärde, kan ej tänka något såsom av sig själv. 2 Kor 2

Allt förlust för den som sett livet i det himmelska

Fil 3:4-8 s 91 fastän jag för min del väl också kunde hava skäl att förtrösta på köttet. Ja, om någon menar sig kunna förtrösta på köttet, så kan jag det ännu mer, 5Jag som blev omskuren, när jag var åtta dagar gammal, jag som är av Israels folk och av Benjamins stam, en hebré, född av hebréer, jag som i fråga om lagen har varit en farisé, 6i fråga om nitälskan varit en församlingens förföljare, i fråga om rättfärdighet — den som vinnes i kraft av lagen — varit en ostrafflig man. 7Men allt det som var mig en vinning, det har jag för Kristi skull räknat såsom en förlust. 8Ja, jag räknar i sanning allt såsom förlust mot det som är långt mer värt: kunskapen om Kristus Jesus, min Herre. Ty det är för hans skull som jag har gått förlustig alltsammans och nu räknar det såsom avskräde, på det att jag må vinna Kristus **Det finns ingen anledning kvar för den, som har sett livet i det himmelska, att berömma sig av sin uppfostran. Man räknar det allt såsom förlust. Fil 3**

De som hört Herren tala har ingen lust att berömma sig själva

2 Kor 12:6 s 90 De som hört Herren tala har ingen lust att berömma sig själva. Visserligen skulle jag icke vara en dåre, om jag ville berömma mig själv, ty det vore sanning som jag då skulle tala; men likväl avhåller jag mig därifrån, för att ingen skall hava högre tankar om mig än skäligt är, efter vad han ser hos mig eller hör av mig. **I evighetsljus har de förlorat sin egen skugga. De som hört Herren tala har ingen lust att berömma sig själv. 2 Kor 12**

Av Anden beseglade själar gå igenom livet beslöjade.

1 Tim 5:9 s 88 Såsom ”församlingsänka” må ingen annan uppföras än den som är minst sextio år gammal, och som har varit allenast en mans hustru, (1 Kor 11:10 Därför bör kvinnan på sitt huvud hava en ”makt”, för änglarnas skull.) **Hon frågar icke efter andras omdömen. Vunnen av sin Herre, antager hon det ”maktens tecken”, varigenom hon bliver uppenbar såsom ”en mans hustru”. Av Anden beseglade själar gå genom världen beslöjade. Sann helighet är död ifrån sig själv. Den äkta kärleken är aldrig sitt eget föremål**

Den helgade har icke sitt liv kärt

2 Kor 6:10 s 9 såsom bedrövade, men dock alltid glada, såsom fattiga, medan vi dock göra många rika, såsom utblottade på allt, men likväl ägande allt. **Den som vill komma till erfarenhet av att vara såsom intet havande och dock allting ägande får icke ha sitt liv kärt. I varje punkt, där människan lever sig själv, är hon oberörd av Guds liv, och den finaste form av egennytta är en, om än skattskyldig, amalekit, som ständigt oroar själen.**

Den ödmjuke tycks aldrig tänka på egna förtjänster

Matt 25:34-40 s 94 Kommen I min Faders välsignade Ty jag var hungrig...**Den ödmjuke tager allt ur Herrens hand med tacksamhet hjärta...tycks aldrig tänka på sina förtjänster ... Herrens ord: Kommen och besitten det rike, som eder tillrett är, var för de ödmjuka en sådan överraskning...De hade i denna kärlekstjänst varit omedvetna om sig själva...då däremot alla, som fingo sin del med djävulen och hans änglar, hade stort medvetande om sina egna förtjänster.**

2 Kor 11:23 s 90 Äro de Kristi tjänare, så är jag det ännu mer — om jag nu får tala såsom vore jag en dåre. Jag har haft mer arbete, oftare varit i fängelse, fått hugg och slag till överflöd, varit i dödsnöd många gånger.

Vem har gjort mindre väsen av sig själv än den store statsmannen Daniel, vilken såg Herrens härlighet eller Paulus som arbetat mer än alla andra

Gömde sig i trossen

1 Sam 10:22 s 92. ²²Då frågade de HERREN ännu en gång: "Har någon mer kommit hit? HERREN svarade: "Han har gömt sig bland trossen."

Närmare lyckans höjdpunkt var Saul, då han gömde sig ibland trossen, än då han kom igen stolt från segern över Amalek.

En stilla undergiven Ande kan mottaga gudomlig natur och Andens sinne

Först en stilla undergiven Ande kan mottaga gudomlig natur och Andens sinne. Utan gudomlig natur kan inte löftenas fullhet emottagas. Gudomlig natur hör samman med Andens sinne, ett sinne som man behöver för att känna Anden. Framför allt framställs Mose av EG som rikt begåvad med Helig Ande men samtidigt svag, men svag efter Guds sinne. Till svagheten efter Guds sinne hörde att Mose klagade över att han inte förmådde, vidare att han beklagade sig inför Gud varför han inte funnit nåd inför Guds ögon. Till hans andliga styrka hörde att han "utan kännbar förlust kunde undvara välsignelsen för sjuttio män" inklusive Eldad och Medad som befann sig utanför lägret när Mose Ande fördelades över dem. 4 Mos 11:14-17 s 95, 4 Mos 11:11 s 96 4 Mos 11:25 s 95, 4 Mos 11:26 s 95, 4 Mos 11:29 s 96.

Förutsättningarna för barnaskap

EG låter Abraham bli ett paradigm för relationen människa/Gud. EG vill visa att egen "fattigdom" är förutsättningen för Guds nåd . 1 Mos 15:2 s 37 (Abram till Herren, jag går ju barnlös bort). Dessutom att "ödmjukhet och tro är förutsättning för seger". 1 Mos 15:6 s 38 (Abram trodde på Herren och det räknades till rättfärdighet). Den motsatta hållningen leder till död. 1 Mos 19:24 s 42 Svavel och eld föll över Sodom och Gomorra något som leder till kommentaren; den som valde Jordanslätten (Job, kommunal mannen) har förlorat sitt liv.

Gudomlig natur till stilla, undergiven ande

2 Petr 1:4 s 39 Han har ock skänkt oss sina dyrbara löften , för att I skolen i kraft av dem bliva delaktiga i gudomlig natur och undkomma den förgängelse som i följd av onda begärelser råder i världen

Ps 73 s 39 jag upptändes av avund mot de övermodiga...dock förblir jag städse hos dig (Psalmen enl EG på sid 100 ett uttryck för Asafs njurlidande. Här enl EG är det förgäves att två sina händer i oskuld så länge det sticker i våra njurar.)

Det är en stilla, undergiven ande, som kan emottaga sitt arv i Gud, men icke den som, på grund av hans löften, är anspråksfull. Utan gudomlig natur kan icke löftenas fullhet emottagas, ty själen måste hava Andens sinne för att känna Anden. Det är förgäves att två sina händer i oskuld, så länge det sticker i våra njurar 2 Petr 1:4, Ps 73

Mindre väsen av sig- upphöjdhet

Daniel gjorde mindre väsen av sig än andra. EG betonar det upprepade gånger. Samtidigt framställs han som stor. Han är den store statsmannen och högre än annat är att såg Herrens härlighet. Både det ena och det andra betonat av EG. Dan 10:6 s 90, Dan 2:48 s 90, Dan 6:22 s 90.

Stilla undergivna själar

Ps 131 s 103 Mitt hjärta står inte efter det högt är... nej jag har lugnat min själ **Stilla undergivna själar strålar av Jesu frid, det egna jagets trälar trycks ned av sorg och strid.**
Ps 51:19 s 30 Det offer som behagar Gud är en förkrossad ande;...**En furstlig ande förkrossad o ödmjuk och denna ödmjukhet innebär lydnad.**

2 Mäktig

Guds ande ger oss del i Guds djupheter

Joh 14:26 s 116 26Men Hjälparen, den helige Ande, som Fadern skall sända i mitt namn, han skall lära eder allt och påminna eder om allt vad jag har sagt eder.

Löftet: han skall lära eder allt, kan endast den vara i besittning av som är Andens redskap.

Joh 14:26 s 74 26Men Hjälparen, den helige Ande, som Fadern skall sända i mitt namn, han skall lära eder allt och påminna eder om allt vad jag har sagt eder. **Och lovade han icke vid sin bortgång att sända Hugsvalaren som skulle påminna oss allt och lära oss allt? Och Guds ande utrannsakor allt, ja, till och med Guds djupheter**

Rom 8:29, s 16. dem har han förut bestämt till att bliva hans sons avbilder, honom lika så att denne skulle bliva den förstfödde bland många bröder. **Den frälsning Gud berett sina barn är lika stor som frälsaren själv. Ty dem vilka han förut känt, har han ock förut bestämt att de skulle vara lika hans Sons bild. (Rom 8)**

1 Kor 2:9 f s 4. Vi tala — såsom det heter i skriften — ”vad intet öga har sett och intet öra har hört, och vad ingen människas hjärta har kunnat tänka, vad Gud har berett åt dem som älska honom”. Ty för oss har Gud uppenbarat det genom sin Ande. Anden utrannsakor ju allt, ja ock Guds djuphet.

Vi känna Gud genom hans eget väsen (1Kor2). Men så länge människan icke har något högre mål än att bli välsignad, kan hon icke vara välsignad, ty endast genom överlåtelse åt Herren kan hon bliva delaktig av honom.

Vi känna Gud genom hans eget väsen

1 Kor 2:10 s 74...anden utrannsakor allt, ja ock Guds djuphet

Och lovade han icke vid sin bortgång att sända Hugsvalaren som skulle påminna oss allt och lära oss allt? Och Guds ande utrannsakor allt, ja, till och med Guds djupheter

1 Kor 2:12 s 23 Vi hava inte fått världens Ande, utan den Ande som är av Gud, för att vi skola veta vad som är skänkt oss av Gud

Genom ny födelse ha vi kommit i frändskap med det himmelska, och den himmelska världen står ej främmande för oss. Vi hava icke fått denna världens ande utan den ande, som är av Gud, att vi må känna det som blivit oss skänkt av Gud. (1Kor 2:12)

1 Kor 4:1 s 85 1Såsom Kristi tjänare och såsom förvaltare av Guds hemligheter, så må man anse oss.

Därav att han kungör sin viljas hemlighet för mig, kan jag säkert veta att han är min. Helt och hållet min!

Aktning hos andra genom att avkläda sig den gamla människan och ikläda sig den nya

Ef 4:22 ff s 104 att I – då detta nu krävdes på grund av eder förraandel – haven avlagt den gamla människan, som fördärvar sig genom att följa sina begärelsers bedrägliga lockelser, och nu förnyens genom Anden som bor i edert sinne, och att I haven iklätt eder den nya människan, som är skapad till likhet med Gud i sanningens rättfärdighet och helighet.

Jos 5:9 s 104 Och HERREN sade till Josua: "I dag har jag avvältrat från eder Egyptens smälek." Och detta ställe fick namnet Gilgal, såsom det heter ännu i dag.

Det vilar ansvar över dig att vinna aktning för din Herre hos andra genom att själv hava aktning för honom. Församlingen har gjort sig medansvarig i de gudlösas hån av heliga ting, därför att hon icke själv har levat i överensstämmelse med Kristi lära. Låtom oss därför ingå förbund med Herren att, genom avklädande av den gamla människan och iklädande av en ny, avbörda oss den egyptiska skymfen (Jos 5:9, Ef 4)

Den kristnes dragningskraft

1 Mos 35:5 s 32 Sedan bröto de upp; och en förskräckelse ifrån Gud kom över de kringliggande städerna, så att man icke förföljde Jakobs söner.

Han som hade klagat: "Vi skola dö!" hade sådan makt över människorna, att "en Guds förskräckelse kom över städerna allt omkring".

HV 1:5 s 106 Svart är jag, dock är jag täck, I Jerusalems döttrar, lik Kedars hyddor, lik Salomos tält. Ps 45:15 s 106 I brokigt stickade kläder föres hon fram för konungen

Hur har väl hon den svartbruna blivit så skön att alla rena väsen dras till henne...

Gemenskapen med Herren sätter henne i stånd att vara en föresyn såväl i jordiska som andliga ting. Hon är dens bild som hon älskar.

Apg 20:24 s 115 (Paulus avskedstal till de äldste i Efesus) 24 Dock anser jag mitt liv icke vara av något värde för mig själv, om jag blott får väl fullborda mitt lopp och vad som hör till det ämbete jag har mottagit av Herren Jesus: att vittna om Guds nåds evangelium

Är det någon sanning i vårt avskiljande åt Gud, skall syndaren väckas genom vårt liv. Om församlingen är sin uppgift trogen, skall världen bringas under inflytande av Kristi evangelium Ty föreningen med ett hjärta som brast i döden kan icke hava någon mindre verkan på oss än ett upplivande av den apostoliska missionsandan. "För egen del aktar jag livet intet värt osv Apg 20

Furstlig, fruktansvärd, helig, överförande kraft

1 Mos 23:4 "Jag är en främling och gäst hos eder. Låten mig nu få en egen grav hos eder, så att jag kan föra min döda dit och begrava henne."

Joh 12:26 s 41 Om någon vill tjäna mig, så följ han mig; och där jag är, där skall också min tjänare få vara. Om någon tjänar mig, så skall min Fader ära honom.

Hets barn synas vara så djupt gripna av den gudfruktige mannens liv, att de nästan hade kunnat offra sina liv för honom. Om någon tjänar mig, honom skall min fader ära, säger Jesus.

HV 6:9, s 17 Vem är hon som där blickar fram lik en morgonrodnad,

skön såsom månen, strålande såsom solen, överväldigande såsom en härskara?

Lammets brud har en furstlig ande icke blott genom förtroende utan genom karaktär.

Förtroende är det man anses för att vara, karaktär är det man i verkligheten är. Och vad man är beror väsentligen på hjärtats liv. Lammets brud är fruktansvärd för sin renhet.

HV 7:5 s 17 Ditt huvud höjer sig som Karmel och lockarna på ditt huvud hava purpurglans. En konung är fängslad i dess lockar

Lammets brud har en furstlig ande icke blott genom förtroende utan genom karaktär.

Matt 5:13 s 21 I ären jordens salt

...Helgade män....Det finns en överförande kraft, som vetenskapen kallar magnetism; men även på det sedliga området en ännu mäktigare kraft, som, tagen i rättfärdighetens tjänst, utövar en pånyttfödande verkan. Och i denna belysning, vilken betydelse få ej Jesu ord i Matt 5:13: I ären jordens salt.

Joh 19:11 s 24 Jesus svarade honom: "Du hade alls ingen makt över mig, om den icke vore dig given ovanifrån. Därför har den större synd, som har överlämnat mig åt dig."

O, att vi underhölle en kraftigare korrespondens med den himmelska världen och vore så helt uppgivna åt Herren, att Kristi liv uppenbarades i vårt dödliga kött! Världen skulle då icke hava någon makt över oss.

Den helgade mannen som tuktar syndaren med sitt öga

2 Mos 34:28 ff s 17 f, 98 Och han blev kvar där hos HERREN i fyrtio dagar och fyrtio nätter, utan att äta och utan att dricka. Och han skrev på tavlorna förbundets ord, de tio orden. När sedan Mose steg ned från Sinai berg, och på vägen ned från berget hade vittnesbördets två tavlor med sig, visste han icke att hans ansiktes hy hade blivit strålande därav att han hade talat med honom. Och när Aron och alla Israels barn sågo huru Moses ansiktes hy strålade, fruktade de för att komma honom nära.

En helgad man tuktar syndaren med sitt öga. Jesus vände sig om och såg på Petrus, och denne gick ut och grät bitterligen. Den lättsinniga hopen flyr för ett strålande ansikte. (2 Mos 34:30.)

5 Reservationslöst överlämnande och absolut lydnad

Sann ödmjukhet och undergivenhet är kristna kännemärken. Dessa egenskaper är tecken på att den kristne överlämnat sig åt Gud, att hon låtit tömma sin själ på allt eget, att hon omvänt sig och blivit som ett barn, dvs helt beroende av Gud.

Den sanna ödmjukheten förutsätter att det avgörande trossteget redan tagits. Vad detta innebär råder i KB ingen tvekan. Det består i ett obetingat, reservationslöst överlämnande i Herrens händer och av absolut lydnad. Gud skall ha allt. EG återkommer ideligen till detta överlämnande och denna reservationslösa lydnad.

Han tar bland annat patriarkberättelserna till hjälp i sin bibelanknytning. Abraham får genom sitt offer på Moria berg illustrera den fullkomliga lydnaden. Hans livsvandring i övrigt låter EG beteckna ett liv i lydnad för Guds vilja liksom i ett prestigelöst, generöst men samtidigt respektingivande umgänge med sin omgivning. Övriga patriarkers liksom Mose trevande väg mot lydnad återberättas. Allt i akt och mening att ge de kristna förebilder i deras vandring mot trons lydnad.

Utan reservationslöst överlämnande och absolut lydnad ingen kristendom, det är uppenbart att EG anser det. Det betyder inte att allt annat i KB betyder mindre, däremot att allt annat skall relateras till kravet på absolut lydnad under Guds vilja.

EG:s bibelanknytning faller av sig själv. Det är en för bibeln i sin helhet central tankegång att människan i allt är underställd Gud.

Överlämnad, överlåten, tom, omvänd

Det obetingade överlämnandet

Joh 17:10 s 9 –såsom allt mitt är ditt, och ditt är mitt– och jag är förhårligad i dem

Utgångspunkten för ett gudomligt liv är det självuppgivande, som dessa ord innebära: Allt mitt är ditt! Min person, min ära, mitt inflytande, mina rättigheter, min tid, mitt liv, min vilja, mitt blod – allt är ditt. Joh 17:10

Jes 64:8 s 9 HERRE, du är ju vår fader; vi äro leret, och du är den som har danat oss, vi äro allasammans verk av din hand.

Överlämna dig som du är, helt, obetingat, sådan som du är, åt Herren. Vad har leret att göra för att bli kär? Överlämna det åt krukmakaren.

Jer 18:6 s 16 Skulle jag icke kunna göra med eder, I är Israels hus, såsom denne krukmakare gör? säger HERREN Jo, såsom leret är i krukmakarens hand, så ären ock I i min hand, I av Israels hus. **Och hans makt att göra vad han vill är till fullo bevisad. Men själen måste vara helt överlämnad åt Gud, såsom leret i krukmakarens hand, för att komma under inflytande av hans verkan.**

Jer 18:6 s 9 Skulle jag icke kunna göra med eder, I är Israels hus, såsom denne krukmakare gör? säger HERREN Jo, såsom leret är i krukmakarens hand, så ären ock I i min hand, I av Israels hus. **Överlämna dig som du är, helt, obetingat, sådan som du är, åt Herren. Var har leret att göra för att bli kär? Överlämna det åt krukmakaren.**

2 Tim 2:21 s 9 Om nu någon håller sig ren och obesmittad av sådant folk, då bliver han ett kär till hedersamt bruk, helgat, ganeligt för sin herre, tjänligt till allt vad gott är.

Du frågar: Hur skall jag vinna hjärtats renhet och bli ett kär till heder? Överlämna dig som du är, helt, obetingat, sådan som du är, åt Herren.

Själen kan vara uppfylld av Gud, så långt som hon själv är tom

Joh 17:10 s 8 –såsom allt mitt är ditt, och ditt är mitt– och jag är förhårligad i dem

...det nya livet mättas av en påträngande livsfullhet, såsom allt inom naturens värld; men vi skola aldrig få mer av Gud, om icke han får mer av oss. I mån som han äger oss, äga vi honom. Källan måste ösas med tomma kär. Själen kan vara uppfylld av Gud, så långt som hon själv är tom. Vem önskar icke att bli välsignad och uppfylld intill all Guds fullhet! Vi formligen hungra efter att kunna säga: Allt ditt är mitt.

Överlämnad, förutsättning för att Gud skall verka i oss både vilja och gärning

Fil 2:13 s 26 Ty Gud är den som verkar i eder både vilja och gärning, för att hans goda vilja skall ske. **Därför kunna vi aldrig nog betona vikten av att vara överlämnad åt Gud, på det att vi, icke genom självarbete skola komma under lagens gärningar, ty Gud är den som verkar i oss både vilja och gärning för sitt välbehags skull. Fil 2:13**

Fullkomning genom överlåtelse

Sak 14:20 s 108 På den dagen skall på på hästarnas bjällror stå "Helig Herranom" och grytorna i Herrens hus skola vara likasom offerskålarna inför altaret.

Människan fullkomnas genom helig överlåtelse och icke genom ansträngning.. naturlagen... Då jag ser de små blommorna blicka så leende upp mot himmelen, tycker jag mig höra dem tillsammans med den susande aftonvinden sjunga sitt "helig Herranom"

Matt 6:28 s 107 28 Och varför bekymren I eder för kläder? Beskåden liljorna på marken, huru de växa: de arbeta icke, ej heller spinna de

Med att hänvisa till liljorna på marken vill mästaren lära oss, att människan fullkomnas genom helig överlåtelse och icke genom ansträngningar, såsom blomman...

Luk 12:27 ff s 108 Given akt på liljorna, huru de varken spinna eller väva; och likväl säger jag eder att icke ens Salomo i all sin härlighet var så klädd som en av dem. Kläder nu Gud så gräset på marken, vilket i dag står och i morgon kastas i ugnen, huru mycket mer skall han då icke kläda eder, I kientrogne! Söken därför icke heller I efter vad I skolen äta, eller vad I skolen dricka, och begären icke vad som är för högt. Efter allt detta söka ju hedningarna i världen, och eder Fader vet att I behöven detta.

Överlämna dig, o min själ, åt hans verkan. Lammets brud är ju en Sarons blomma.

På grund av överlåtelse skillnad mellan kristna och kristna

Matt 5:6 s 84 f. Saliga äro de som hungra och törsta efter rättfärdighet, ty de skola bliva mättade.

Det uppstår alltså på grund av denna överlåtelse skillnad emellan kristna och kristna: den ene har hans bud, den andre däremot har dem icke. Och hon, som börjat hungr och törsta efter rättfärdighet, fröjdas över Andens tuktan och säger: "Min vän är min, och jag är hans (HV2:3)

Omvända sig och bli som ett barn

Matt 18:2 f s 93 2 Då kallade han fram ett barn och ställde det mitt ibland dem 3 och sade: "Sannerligen säger jag eder: Om I icke omvänden eder och bliven såsom barn, skolen I icke komma in i himmelriket.

Det svaga livet räddas icke genom döda erfarenheter. Bekännelsen har aldrig gjort någon människa helig. Man tillföre de krafter, som en kristlig erfarenhet gjort tillgängliga, de skola ingenting uträtta för en man som ej vill omvända sig och bliva såsom ett barn igen Matt 18:3)

Abraham, en Guds vän kröns på offerhöjden

Abrahams lydnad kröntes på Moria berg när han var beredd att på Guds befallning offra sin son Isak. När Gud erfor denna totala lydnad slapp Abraham offra sin son. Av detta drar EG konklusionen. Detta visar "att en Guds vän kröns på offerhöjden. **Över lidandets höjdpunkt(dvs Abrahams prövningar) flödar ljuset"** 1 Mos 22:2 s 37.

Den kristnes absoluta lydnadsplikt

Den i 2 Mos 21 redovisade seden att en husbonde sticker en syl genom trälens öra för att markera att denne skall vara träl allt framgent lyfts fram av EG. Med det vill han betona **den kristnes absoluta lydnadsplikt under sin Herre**. Ändå är det ingen relationslös lydnad EG tänker sig. Lydnaden är förankrad i att " Herren har vunnit våra hjärtan. Vi skulle dö av sorg och han icke ville genomborra vårt öra". 2 Mos 21:6 s 107, 2 Mos 21:6 s 13

Jes 57:15 s 30 5 Ty så säger den höge och upphöjde, han som tronar till evig tid och heter "den Helige": Jag bor i helighet uppe i höjden, men ock hos den som är förkrossad och har en ödmjuk ande; ty jag vill giva liv åt de ödmjukas ande och liv åt de förkrossades hjärtan.

För att hava en furstlig ande måste själen icke allenast vara krossad utan även ödmjuk.... Och denna ödmjukhet innebär lydnad.

I sin iver att beveka den troende att överlämna allt till Gud går EG stundom så långt att han skulle kunna misstänkas relativisera Guds suveränitet.

Problematiken kan exemplifieras av hur EG handskas med Jesu ord i Johanneevangeliet "allt mitt är ditt, och ditt är mitt". Detta löfte gäller enligt EG under förutsättning att Gud fått allt av oss.

Vidare påstår EG att ju mer vi överlåter oss, desto mer kommer vi att bära Kristi bild. Slutligen relaterar han det förtroende Herren ger oss till det förtroende vi har visat honom.

Herren motsvarar det förtroende vi ger honom

Rom 9:33 s 35 f såsom det är skrivet: "Se, jag lägger i Sion en stötesten och en klippa som skall bliva dem till fall; men den som tror på den skall icke komma på skam."

1 Mos 15:5 s 35 f Och han förde honom ut och sade: "Skåda upp till himmelen, och räkna stjärnorna, om du kan räkna dem." Och han sade till honom: "Så skall din säd bliva."

Han har aldrig svikit en levande tro. Den som hoppas på Herren kommer aldrig på skam. Han motsvarar det förtroende, vi giva honom. Den halvdöda skall än en gång vara stjärnbestrodd.

Jag i dem och de i mig, under förutsättning att Gud fått allt av oss

Joh 17:10 s 8 –såsom allt mitt är ditt, och ditt är mitt– och jag är förhårligad i dem ...**det nya livet mättas av en påträngande livsfullhet, såsom allt inom naturens värld; men vi skola aldrig få mer av Gud, om icke han får mer av oss. I mån som han äger oss, äga vi honom. Källan måste ösas med tomma kärl. Själen kan vara uppfylld av Gud, så långt som hon själv är tom. Vem önskar icke att bli välsignad och uppfylld intill all Guds fullhet! Vi formligen hungra efter att kunna säga: Allt ditt är mitt.**

Joh 17:23 s 73 jag i dem, och du i mig – ja, för att de skola vara fullkomligt förenade till ett, så att världen kan förstå att du har sänt mig, och att du har älskat dem, såsom du har älskat mig.

Och dessa två, brudgummen och hans brud, finna ingen ro, förrän de vila i varandras hjärtan. I denna gemenskap, vilken ej kan fattas av någon annan än bruden själv, hava Jesu ord blivit för oss en verklighet: Jag i dem och de i mig, att ock de må vara fullkomnade till ett.

Mer överlåtelse, mer av hans bild

Rom 8:29 s 87. dem har han förut bestämt till att bliva hans sons avbilder, honom lika så att denne skulle bliva den förstfödde bland många bröder. **Så länge blomman är slutet i blomsterknoppen, är den inre skönheten mindre utvecklade, än sedan banden hava brutit och hennes skära kalk öppnas för solen. Och dess mera vårt liv öppnas genom överlåtelse åt Herren, skola vi bära hans bild.**

Detta slag av villkorande jämförelse mellan insats och belöning är dock inte regeln. Vanligen betonar EG det omöjliga i att verka i egen kraft. Förutsättningen för välsignelse är att lägga av det egna för att bli buren av Guds kraft.

Redan här måste det sägas att EG:s betoning på överlåtelse och lydnad förvisso är grundad på föreställningar som är typiskt bibliska. Men EG:s stränga ord måste också förstås utifrån det andliga läget. Väckelsen har stagnerat, allt flera av de väckelsekristna har mer eller mindre sjunkit tillbaka till ett "världsligt" leverne. Det betyder att de gör anspråk på att leva det nya livet utan att praktisera det. I sin framställning borrar sig EG djupt in i denna de kristnas och inte minst förkunnarnas olydnad.

EG är banérförare för andlig förnyelse. Det är i det ärendet har skrivit KB.

7 Brudgummens kärlek

I EG:s föreställningsvärld var förvisso den kristnes överlåtelse och lydnad förutsättningen för andligt liv, dock aldrig den yttersta drivkraften. Om så hade varit fallet vore kristendomen en religion där frälsning beror av samverkan mellan två krafter, den mänskliga och den gudomliga. Men detta vore att förfäktas en ståndpunkt rakt motsatt EG:s. Gud samverkar man inte med, Gud är man uppfylld av. Allt heligt är i slutändan ett Guds verk.

Den yttersta drivkraften till andligt liv är varken underkastelse eller lydnad utan Guds kärlek. Denna kärlek är så överväldigande och så personlig att människans överlåtelse till Gud och hennes lydnad mot den bakgrunden framstår som självklar, närmast som en bekräftelse, ett tacksamhetens ja till Gud.

Guds kärlek ges brett utrymme i EG:s framställning. Orsaken är uppenbar. För EG är beskrivningen av Guds kärlek samtidigt ett vittnesbörd om var hans hjärta klappade. Det klappade av tro på en Gud som sökte upp och i kärlek upprättade av honom skapade varelser som var menade att leva i samhörighet med honom. Det var inte på rutin EG sökte upp bibelord som gav honom stöd för tanken att Gud i varje själ såg en människa skapad till "Guds avbild" detta t o m bakom "de närmast djävulska dragen".

EG överflödar i vittnesbörd från både Gamla och Nya testamentet som befäster honom i tron på Guds förlåtande och upprättande kärlek. Det känns stundom som bibeln inte handlade om annat.

Föremål för Guds kärlek är i EG:s tillämpade form framför allt de fallna, de olydiga, de svaga, de utsatta, de olydiga och de svaga. EG använder gärna bilden av den moderliga kärleken, när han skall beskriva Guds kärleksfulla omsorg.

Detta förmänskligande drag i EG:s framställning når sin höjdpunkt när EG liknar den gudomliga kärleken med brudgummens kärlek till bruden, detta huvudsakligen med hänvisningar till Höga Visans kärlekslyrik. EG menar att denna kärlekslyrik ytterst syftar till att ge en bild av Guds kärlek till den kristne/församlingen.

Den kärlek EG beskriver utifrån Höga Visan är en ömsesidig kärlek, besläktad med mänskliga kärlek mellan man och kvinna. Det är inte bara

människan som längtar efter Gud, utan även Gud/Kristus/Herren som längtar efter sin brud. Någon gång påstår EG att den gudomliga kärleken och den mänskliga är besläktade, vid åtskilliga andra framställs brudgummen närmast som förälskad, i åter andra att han från begynnelsen varit så fästad vid bruden att han aldrig kan glömma henne. Herren sägs njuta mer av den kristnes kärlek till honom än av himmelens härlighet och församlingens gudsdyrkan. Regelbundet framställs brudgummen som överseende och förlåtande, detta även om de bibelord han hänvisar till handlar om helt andra saker. Förklaringen till detta EG:s ”förmänskligande” av Guds kärlek är huvudsakligen att EG tagit till sig Höga Visans kärlekslyrik och omtolkat denna till vittnesbörd om Guds/Kristi/Herrens kärlek till församlingen/den enskilde kristne.

Slutligen vore inte EG den han vore om han inte förband Guds/Herrens/Kristi omsorg och kärlek med yttre fara, umbäranden och lidande. Herren är med även i lidandet.

Brudgummen, kärlekens upphovsman

HV 1:17 s 66 Bjälkarna i vår boning äro cedrar, och cypresser vår väggpanel. **Den kärlek varmed han omfattar sin brud, är en mycket öm kärlek. Han gör henne själv delaktig av liv och oförgänglighet, byggande hennes gemak av ceder och cypress, och över lidandes rum vajar hans kärleks banér.**

HV 2:16 s 74 Min vän är min, och jag är hans, där han för sin hjord i bet bland liljor **Hon berömmar sig av sin Herres kärlek, och hon tvekar ej att lyssna till de ömmaste uttryck av hans kärlek, ej heller att utsäga sina egna djupa känslor ”Min vän är min, och jag är hans”.**

HV 5:2 s 75 2Jag låg och sov, dock vakade mitt hjärta. Hör, då klappar min vän på dörren: ”Öppna för mig, du min syster, min älskade, min duva, min fromma; ty mitt huvud är fullt av dagg, mina lockar av nattens droppar.”

Vilken utesäglig frid erbjudes icke var och en av oss i denna gemenskap! Och hur må icke hans kärlek krossa våra hjärtan och själen bli utom sig av hans ord Låt upp för mig min syster, min vän, min duva, min fromma. Ty mitt huvud är översköljt av dagg mina lockar fuktade av natten.

Brudgummen förälskad

HV 7:1 s 24 1”Huru sköna äro icke dina fötter i sina skor, du ädla! Dina höfters rundning är såsom ett bröstspännes kupor, gjorda av en konstnärns händer.

Hur täck i sandalerna din gång, du dotter av himmelens furste. (Därefter om den heliga Andes uppföstran till en furstlig karaktär).

HV 5:2 s 64 2Jag låg och sov, dock vakade mitt hjärta. Hör, då klappar min vän på dörren: ”Öppna för mig, du min syster, min älskade, min duva, min fromma; ty mitt huvud är fullt av dagg, mina lockar av nattens droppar.”

Gång efter annan kunna vi se brudgummen så intagen av sitt föremål, att han endast rör sig omkring henne, min duva, min fromma.

HV 4:7 s 71Du är skön alltigenom, min älskade, på dig finnes ingen fläck

Den glädje han känner över sin brud är utesäglig. Sådana uttryck som dessa: Skön är du i allo min älskade, och hon ensam är min duva är uttryck för den innerligaste fröjd.9

HV 6:8 s 72 en enda är hon min duva, min fromma, sin moders endaste...När jungfrur ser henne prisa de henne säll... drottningar och bihustrur höja hennes lov. **Den glädje han känner över sin brud är outsäglig. Sådana uttryck som dessa "Skön är du i allo min älskade, och hon ensam är min duva, äro uttryck för den innerligaste fröjd.**

HV 5:2 s 118 2Jag låg och sov, dock vakade mitt hjärta. Hör, då klappar min vän på dörren: "Öppna för mig, du min syster, min älskade, min duva, min fromma; ty mitt huvud är fullt av dagg, mina lockar av nattens droppar."

Trots alla dina synder är du hans kärleks föremål. Har du icke sett honom glänta i hjärtats port och säga: Låt upp för mig min duva! Ty mitt huvud är översköljt av dagg, mina lockar fuktade av natten.

HV 4:10 s 70 f Huru skön är icke din kärlek, du min syster, min brud! Huru ljuv är icke din kärlek! Ja, mer ljuv än vin; och doften av dina salvor övergår all vällukt.

Då församlingen omfattar honom med den äktenskapliga kärlek, varom skriften talar, fröjdas han över sin brud och säger: Hur skön är din kärlek min syster, min brud. Huru är icke din kärlek ljuvare än vin och dina oljors lukt ljuvare än alla andra kryddor.)

HV 5:10 s 73 Min vän är strålände vit och röd, härlig framför tio tusen

Så talar vännen. Och bruden svarar, som ett eko av hans kärlek. Min vän är vit och röd utkorad ibland tusen.

HV 7:7 f s 73 Ja, din växt är såsom ett palmträds, och din barm liknar fruktklasar.

Det är den öppna frimodiga kärleken – såsom i ett gott förhållande mellan äkta makar – som andas ut i Höga Visan.

HV 8:3 s 86 Hans vänstra arm vilar under mitt huvud, och hans högra omfamnar mig

Och den som äger hans hjärta, får vila på hans arm.

Brudgummen förlåtande, ty bruden har tagit hans hjärta

HV 7:5 s 63 Ditt huvud...Karmel och lockarna...En konung är fångslad i dess lockar **I den sköna historien, som börjar med själens trängtan och slutar med hennes uppfyllda hopp, har aldrig ett ord av missnöje gått över hans läppar. Ty kärleken överskyler en myckenhet av synder. (1 Petr 4:8).**

HV 4:9 s 65 Du har tagit mitt hjärta, du min syster, min brud...**Han röres till medlidande över hennes svagheter, han låter sin kärlek överflöda till henne, då hon är mest ovärdig Han mötte henne, då hon gick ensam och allena, Han tog henne så varligt ned från gränshöjden och sade: Mitt hjärta har du tagit, min syster, min brud.**

Aldrig ett ord av missnöje från brudgummens läppar

1 Petr 4:8 s 64 Och varen framför allt uthålliga i eder kärlek till varandra, ty "kärleken överskyler en myckenhet av synder".

I den sköna historien som börjar med själens trängtan och slutar med hennes uppfyllda hopp, har aldrig ett ord av missnöje gått över hans (brudgummens) läppar. Ty "kärleken överskyler en myckenhet av synder.

Brudgummens kärleksfulla omsorg i storm, död och fara

HV 2:11 s 66...ty se, vintern är förbi, regntiden är förliden och har gått sin kos

Medan stormen rasar över jorden, gömmer han sin duva i klippans remnor och medan döden härskar överallt, får hon andas ut vid vännens hjärta. (2:11))

HV 2:14 s 66 (min dufva! I klippväggens gömsle ...visa mig ditt anlete...ty din stämma... ljuf...**Den kärlek varmed han omfattar sin brud, är en mycket öm kärlek. Medan stormen rasar över jorden gömmer han sin duva i klippans rämnor.**)

Herren njuter av vår kärlek

Jes 26:2 s 71 låten upp portarna, så att ett rättfärdigt folk får draga därin... **Hans hjärta njuter mer av vår kärlek till honom än av himmelsens härlighet och församlingens gudsdyrkan. Då hon gör sina portar höga, drager ärans konung in med fröjd.**

Jes 49:16 s 64 16Se, på mina händer har jag upptecknat dig; dina murar stå alltid inför mina ögon.

"På mina händer har jag tecknat dig", säger Herren

HV 2:4 s 67 I vinsalen har han fört mig in, och kärleken är hans banér över mig

Den kärlek varmed han omfattar sin brud, är en mycket öm kärlek. Han gör henne själv delaktig av liv och oförgänglighet, byggande hennes gemak av ceder och cypress, och över lidandes rum vajar hans kärleks banér.

Guds kärlek till sitt gensträviga folk

Jer 31:20 s 51 f. Är icke Efraim mig en dyrbar son? Är han icke ett älsklingsbarn

Vilken öm kärlek måste icke Herren ha till sitt gensträviga folk, då han säger: Är icke Efraim mig en dyrbar son, är han icke ett älsklingsbarn vilket, ju mer jag bannar det, jag vårdar desto mer? Därför uppröres mitt hjärta för hans skull, och jag vill förbarma mig över honom (Jer 31))

Jer 17:10 s 9 Endast Anden utranssakar hjärtan

Men endast Anden utranssakar hjärtan. Endast Herren känner djupet i vår själviska natur. Endast kännedomen av hans kärlek kan föda heliga beslut i våra hjärtan.

Det ständiga föremålet för hans kärlek

Ps 135:4 s 85 Herren ha utvalt Jakob åt sig, Israel till sin egendom **När man är hans och känner att man är det ständiga föremålet för hans kärlek, då kastar man all omsorg om sitt liv på honom. Nog skall han bevara sin dyrköpta egendom.**

En moders kärlek

Matt 10:29 s 53 Säljas icke två sparvar för en skärv?...utan eder Faders vilja

Kan en moder hava sådan omsorg om sina barn, hur mycket mer skall icke han, som till och med vakar över den minsta sparv, draga försorg om oss! Matt 10:29.

HV 2:10 f s 67 han säger till mig: Stå upp, min älskade...kom hit...vintern är förbi...**Eftersom brudgummen sitter bredvid henne, såsom en moder vid ett barns vagga och säger: uppväcken icke den älskade, förrän henne själv lyster...Därför kan hon, trots allt som frestar henne stå upp och möta sin Herre...**

HV 2:7 s 67 Jag besvär eder, I Jerusalems döttrar, vid gaseller...oroen icke kärleken **Kärleken är en mycket öm kärlek. Såsom barnet vilar sött på mammans kudde, så har den älskade funnit ro i hans närhet...Och brudgummen själv sitter bredvid henne, såsom en moder vid barnets vagga och säger: uppväcken icke den älskade, förrän henne själv lyster**

Jes 49:15 s 50 ...kan då en moder förgäta sitt barn...så skall dock jag inte förgäta dig **Hur bör icke den bild, som Herren använder för att hugsvala ett sörjande Sion, vara ägnad att utplåna varje tvivel på Guds kärlek till oss! Skulle väl en kvinna förgäta sitt barn.**

Jes 49:14-15 s 53 ...kan då en moder förgäta sitt barn...så skall dock jag inte förgäta dig **Varför skulle då Sion klaga: "Herren har övergivit mig, Herren har förgätit mig!" "Om än en moder övergäve sitt barn, så att hon icke förbarmade sig över sitt livs son skall icke jag förgäta dig"**

Jes 46:3-4 s 57 Så hören nu på mig, I av Jakobs hus, I alla som ären kvar av Israels hus, I som haven varit lastade på mig allt ifrån moderlivet och burna av mig allt ifrån modersskötet. Ända till eder ålderdom är jag densamme, och intill dess I varden grå, skall jag bära eder; så har jag hittills gjort, och jag skall också framgent hålla eder uppe, jag skall bära och rädda eder. **Gemenskapen mellan oss i vårt ursprung har bundit hans hjärta vid Adams fallna släkte, och det måste härigenom bli klart för oss, att han aldrig kan glömma det släkte som diat hans eget bröst.**

Jes 66:12 f s 57 Ty så säger HERREN: Se, jag vill låta frid komma över henne såsom en ström och folkens rikedomar såsom en översvämmande flod, och I skolen så få dia, I skolen bliva burna på armen och skolen få sitta i knäet och bliva smekta. 13Såsom en moder tröstar sin son, så skall jag trösta eder; ja, i Jerusalem skolen I få tröst.

Synden kan utplåna de kära dragen hos ett barn, som jollrade på hans knä. Jes 66:12 f, Ordspr 8:31, men hans blickar genomtränga det grova höljet och finna – bakom de nästan djävulska dragen – en själ, skapad till Guds avbild...)

Herren "djupt rörd vid tanken på Israels avfall"

EJ låter Gud bli **djupt rörd** vid tanken på Israels avfall när Gud tänker på att det var han som "lärde Efraim att gå och jag höll honom i armarna". Gud enligt EJ sådan att det inte går att "pejla **djupen i den evige Faderns hjärta**" och att han alltid är "**rörd över mänsklighetens nöd**". Hos 11 s 52 (När Israel var ung hade jag honom kär...likväl...med lena band drog jag dem)

Är inte bibeln full av vittnesbörd om hans överseende och förlåtande kärlek?!

Hebr 2:17 s 65 17Därför måste han i allt bliva lik sina bröder, för att han skulle bliva barmhärtig och en trogen överstepräst i sin tjänst inför Gud, till att försona folkets synder.

Hebr 4:15 s 65 15Ty vi hava icke en sådan överstepräst som ej kan hava medlidande med våra svagheter, utan en som har varit frestad i allting, likasom vi, dock utan synd

Bär din synd till honom! Lagg av din börda vid hans kors) Har du ingen erfarenhet av sådana ord som dessa: "Försonande världen med sig själv och tillräknade dem icke deras synder" "Som giver rikligen åt alla och utan förebråelse". "Lik bröderna, på det han skulle bliva barmhärtig" "En som kan hava medlidande med våra svagheter". Är icke bibeln full av vittnesbörd om hans överseende och förlåtande kärlek? Har den heliga skrift en enda förebråelse till arma, fattiga och förkrossade hjärtan

Guds generositet mot Abraham och hans säd

När EG återger Abrahams utväljelse och Guds löfte om ett land åt honom och åt hans säd, gör han det med speciell betoning. Han vill visa Guds **generositet** mot den **ödmjuka** Abraham. 1 Mos 12:7 s 39, 1 Mos 13 s 38, dessutom att Gud **lönar** honom 1 Mos 15:1 s 39 (Herren till Abram, jag din sköld, din lön stor)

Människans son kan aldrig glömma sin brud

Ps 17:15 s 76 Men jag skall skåda ditt ansikte i rättfärdighet, när jag uppvaknar, vill jag mätta mig av din åsyn **Människans son...har aldrig kunna glömma oss Endast återseende kan hugsvala honom. Då skall han se och mättas.**

Den människovordna kärleken som iklätt sig mänsklig gestalt

Ef 2:6 s 60 Ja, han har uppväckt oss med honom och satt oss med honom i den himmelska världen, i Kristus Jesus

I Höga Visan se vi honom vandra ut och in med oss, en flykting från sitt hem, tills han bär sin trolovade över bergen. Eller kunna vi ej i den sköna historia, som här framställles, spåra den människovordna kärleken, som iklätt sig mänsklig gestalt, som steg ned till vår låga ståndpunkt för att vissa oss åt sig. (Ps 126:3) som sedan i det himmelska med sig införsatt en helgad mänsklighet. (Ef 2:6)

Ef 5:23-33 s 54 23och nu förnyens genom Anden som bor i edert sinne, 24och att I haven iklätt eder den nya människan, som är skapad till likhet med Gud i sanningens rättfärdighet och helighet. 25Läggen därför bort lögnen, och talen sanning med varandra, eftersom vi äro varandras lemmar. 26"Vredgens, men synden icke"; låten icke solen gå ned över eder vrede, 27och given icke djävulen något tillfälle. 28Den som har stulit, han stjäle icke mer, utan arbete hellre, och utträtte med sina händer vad gott är, så att han har något varav han kan dela med sig åt den som lider brist. 29Låten intet ohöviskt tal utgå ur eder mun, utan allenast det som är gott, till uppbyggelse, där sådan behöves, så att det bliver till välsignelse för dem som höra det. 30Och bedröven icke Guds helige Ande, vilken I haven undfått såsom ett insegel, för förlossningens dag. 31All bitterhet och häftighet och vrede, allt skriande och smädande, ja, allt vad ondska heter vare fjärran ifrån eder. 32Varen i stället goda och barmhärtiga mot varandra, och förlåten varandra, såsom Gud i Kristus har förlåtit eder.

Det är icke en moders kärlek, som här målas, utan en kärlek, som övergår all kunskap. "Eller skola vi anse blott och bart som en fantasi deras uppfattning, vilka i så många flydda tidsåldrar uti sångernas sång funnit förebilder till den högsta gudomliga kärlekens förhållande till mänskligheten? Bliva icke förebilder, som däri endast dunkelt kunna skönjas, i evangelium fullt uppenbarade? Jo Visserligen. HV är endast det gammaltestamentliga uttrycket för den sanning, som framställles i Ef 5:23-33.

Kristi kärlek, fördold till sitt väsen, uppenbar i sina verkningar

Ef 3:18 f s 55 så att I, tillika med alla de heliga, till fullo förmån fatta vad bredden och längden och höjden och djupet är och så lära känna Kristi kärlek, som övergår all kunskap. Ty så skolen I bliva helt uppfyllda av all Guds fullhet.

I sanning denna kärlek är en stor hemlighet, som endast få kunna fatta. Den är fördold till sitt väsen men uppenbar i sina verkningar. Och han vill göra våra hjärtan mäktiga att känna, vad vi ej med förståndet kunna uppfatta. Ef 3:18 f

Ef 3:18 f s 62 18så att I, tillika med alla de heliga, till fullo förmån fatta vad bredden och längden och höjden och djupet är 19och så lära känna Kristi kärlek, som övergår all kunskap. Ty så skolen I bliva helt uppfyllda av all Guds fullhet.

Vem kan mäta höjden och djupet av hans kärlek, vem kan förstå, vad han känner vid åsynen av sin trolovade!

Jesus försäkrar oss omsorg och ro.

Matt 10:29 s 53 29Säljas icke två sparvar för en skärv? Och icke en av dem faller till jorden utan eder Faders vilja.

Kan en moder hava sådan omsorg om sina barn, hur mycket mer skall icke han, som till och med vakar över den minsta sparv, draga försorg om oss! Matt 10:29.

Matt 11:28 s 67 Kommen till mig I alla som arbeten och ären betungade, så skall jag giva eder ro Du får gå med all din nöd till honom. Samtala med din vän om allt, dina barn, ditt arbete, dina missräkningar, dina förhoppningar osv. "Kommen till mig", säger han, "och I skolen finna ro."

Sonens omsorg

Hebr 2:17f s 61 Därför måste han i allt bli lik sina bröder, för att han skulle bli barmhärtig och en trogen överstepräst i sin tjänst inför Gud, till att försona folkets synder. Ty därigenom att han har lidit, i det han själv blev frestad, kan han hjälpa dem som frestas.

Och det nya förbundet, som har insatt Sonen, fullkomnad till evig tid, har överlämnat sina barn åt ett hjärta, som bär deras nöd. "Därför måste han i allt bli lik bröderna, på det att han skulle bli barmhärtig och en trogen överstepräst i Guds tjänst till att försona folkets synder. Ty därigenom att han själv har lidit och varit frestad kan han hjälpa dem som frestas.» (Hebr. 2.)

Upp 5:9 s 72 Och de sjöngo en ny sång som lydde så: "Du är värdig att taga bokrullen och att bryta dess insegel, ty du har blivit slaktad, och med ditt blod har du åt Gud köpt människor, av alla stammar och tungomål och folk och folkslag,

Han som har köpt oss med sitt eget blod åt sig själv, söker vinna vår själs hela tillgivenhet...

Matt 11:28 s 67 Kommen till mig I alla som arbeten och ären betungade, så skall jag giva **Du får gå med all din nöd till honom. Samtala med din vän om allt, dina barn, ditt arbete, dina misräkningar, dina förhoppningar osv. "Kommen till mig", säger han, "och I skolen finna ro."**

Herrens omsorg

Jer 31:20 s 51 f. Är icke Efraim mig en dyrbar son? Är han icke ett älsklingsbarn

Vilken öm kärlek måste icke Herren ha till sitt gensträviga folk, då han säger: Är icke Efraim mig en dyrbar son, är han icke ett älsklingsbarn vilket, ju mer jag bannar det, jag vårdar desto mer? Därför uppröres mitt hjärta för hans skull, och jag vill förbarma mig över honom (Jer 31))

Jer 17:10 s 9 Endast Anden utranssakar hjärtan

Men endast Anden utranssakar hjärtan. Endast Herren känner djupet i vår själviska natur. Endast kännedomen av hans kärlek kan föda heliga beslut i våra hjärtan.

Det Jesus hör av sin Fader förmedlar han till sina vänner

Joh. Joh 15:9 s 55 Såsom Fadern har älskat mig, så har ..jag älskat eder: förbliv i min kärlek **Av naturen kunna vi aldrig fatta, att en sådan kärlek som denna verkligen finns till i Herrens hjärta mot hans folk. Och likväl innehålla Herrens egna ord detsamma och ännu mer. Såsom Fader har älskat mig, så har ock jag älskat eder. Joh 15**

Joh 17:9 s 55 Såsom Fadern har älskat mig, så har...jag älskat er: förbliv i min kärlek

Och du Fader, har älskat dem, såsom du har älskat mig Joh 17

Joh 17:23 s 55— jag i dem, och du i mig — ja, för att de skola vara fullkomligt förenade till ett, så att världen kan förstå att du har sänt mig, och att du har älskat dem, såsom du har älskat mig.

Och du Fader, har älskat dem, såsom du har älskat mig Joh 17

Joh 15:15 s 74 Jag kallar eder nu icke längre tjänare, ty tjänaren får icke veta vad hans herre gör; vänner kallar jag eder, ty allt vad jag har hört av min Fader har jag kungjort för eder.

Och har inte Herren sagt rörande sin ställning till oss: Härefter kallar jag eder icke tjänare, ty tjänaren vet icke, vad hans herre gör, utan eder har jag kallat vänner, ty allt vad jag har hört av min Fader, det har jag kungjort för eder Joh 15 ?

I dödens kval tröstad av och uppmuntrad över din och min kärlek till honom

Matt 27:46 s 118 Vid nionde timman ... Min Gud, min Gud hvarföre har du övergifvit mig **Vem kan han vara? Han är konungars Konung och herrars Herre. Det är han som i dödens kval**

och vid ropet: Min Gud, hvi har du öfvergifvit mig! slog sina armar om ditt hjärta och sade: Din kärlek skall evigt hugna mig!

Jesu förhärligande för brudens räkning

Joh 17:1-5 s 77 Sedan Jesus hade talat detta, lyfte han upp sina ögon mot himmelen och sade: ”Fader, stunden är kommen; förhärliga din Son, på det att din Son må förhärliga dig, eftersom du har givit honom makt över allt kött, för att han skall giva evigt liv åt alla dem som du har givit åt honom. Och detta är evigt liv, att de känna dig, den enda sanne Guden, och den du har sänt, Jesus Kristus. Jag har förhärligat dig på jorden, genom att fullborda det verk som du har givit mig att utföra. Och nu, Fader, förhärliga du mig hos dig själv, med den härlighet som jag hade hos dig, förrän världen var till.

Och hur skulle han, efter sitt människoblivande, kunna så fröjdas över den härlighet han hade hos Fadern, om den icke hade blivit honom given för brudens räkning och han finge taga henne till sitt sköna, högt över jordens stormar, strider och faror belägna hem? Joh 17

Jesu hjärta med i vårt lidande

Rom 8:36 f s 83 Så är ju skrivet:”För din skull varda vi dödade hela dagen; vi hava blivit aktade såsom slaktfår.” Nej, i allt detta vinna vi en härlig seger genom honom som har älskat oss.

Om än vägen går genom dödarne och svärden – som skrivet står: För din skulle varda vi dödade hela dagen – kunna vi dock med glädje utbrista: I allt detta övervinna vi rikligen genom den, som har älskat oss. Ty hans hjärta går med. Och då vi lärt älska honom mer, skola vi förstå hans vägar bättre.

Jesus sådan att barnen känner igen honom

Mark 10:14 s 113 ...Jesus misslynt... barnen komma till mig...ty sådana hör Guds rike till **Konstnären Dannecker arbetade med en Kristusbild ända till den dagen en liten flicka svarade med följande ord om vad bilden föreställde. Det är han som sade: Låten barnen komma till mig...**

Brudgummens kärlek till landet

HV 7:11 s 112 Kom du min vän, låt oss gå ut i marken och söka nattkvarter i byarna **Hon vet inte av ngn försakelse för glädjen att vara med Herren. Med honom synes själva öknen vara en lustgård, och hon som lyssnat till så mången uppmaning, inbjuder nu sin vän till en missionsresa genom landet Och hon föreslår upptaga en försummad verksamhet i de mest avlägsna byar. Kom du min vän låt oss gå ut i marken och söka nattkvarter i byarne. Denna dragning till landsbygden är det sanna uttrycket för den människokärlek, som brudgummen själv hade väckt hos henne men tillika en yttring av hennes behov att vara ensam och allena med Herren**

7 Lidandet

Med anspelning på HV talar EG om att brudgummen omfattar sin brud med öm kärlek även i storm, lidande och död. Detta trots att Höga Visans kärlekslyrik inte ens antyder förbindelsen mellan det ena och det andra. Detta säger något om vad EG:s hjärta är fullt av. Han brottas med lidandets problem. Varför skall en kristen, älskad och upprättad av Gud, behöva lida?

EG:s svar tar sin utgångspunkt i Kristi lidande. Kristus helgar sig för de sina i sitt lidande. Lidandet leder till att Kristi efterföljare blir helgade av detta hans lidande. På motsvarande sätt verkar också de kristnas lidande helgande. EG går vid ett tillfälle så långt att han påstår att ”Kristi lidande

upprepas ännu idag hos dem, vilka hava intagit en ställföreträdande plats, och vilkas liv äro sammanvigda med honom, smärtornas man.

På den grunden gör EG lidandet till något som den till Kristus överlätne inte kommer ifrån. Lidandet är oundvikligt i en kristens liv. Och Gud är med i det, alltid med. Det sker inte att en kristens lidande går överstyr. Gud vet alltid var gränserna för det uthärdliga går och han finns alltid med den kristne i dennas lidande.

Lidandet leder därför rätt. Det leder till fördjupad tro men också till "ett land av mjölk och honung", d v s till yttre framgång.

Lidandet är på den grunden en gudomlig kärlekshandling, ett gudomligt reningsbad. Den är ett medel att uppväcka kärlek, inre kraft och andligt liv, där Gud är inbegripen för att i slutändan helga och befria.

Detta Guds frälsningsverk genom lidandet går fram på bred front. I lidandet innefattas åga, andens tuktan, nöd, prövning, förakt från de närmaste. Till och med Jobs vänner blir i EG:s tolkning redskap för detta Guds verk genom lidande. Vännerna hjälpte Job genom sina falska anklagelser att nå fram till sitt andliga genombrott. Parallellen är Jesu "moders söner" när inte ens dessa trodde på honom.

När EG talar om lidandet är det de utvaldas lidande. Om annat lidande har han inte mycket att säga. Där gäller "vad människan sår, det skall hon ock uppskåra".

Kristus helgar sig för dem genom sitt lidande

Joh 17:19 s 14 Och jag helgar mig till ett offer för dem, på det att ock de å vara i sanning helgade. **Fråga dig själv, varför han, som var ren och oskyldig, måste genomgå dessa avgrundskval, och vad hans ord innebär: Det är fullkomnat. Jo säger han, jag helgar mig själv för dem, att ock de må varda helgade i sanning. Joh 17.**

Lydnad intill blodsvett, en smärtornas man

Matt 27:46 s 14 46 Och vid nionde timmen ropade Jesus med hög röst och sade: "Eli, Eli, lema sabaktani?"; det betyder: "Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?"

Se Guds Lamm! Se honom böja sig under Faderns vilja, då blodsvett rann. Hör hans rop: Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig? Och fråga dig själv, varför han som var ren och oskyldig, måste genomgå dessa avgrundskval, och vad hans ord innebär: Det är fullkomnat.

Matt 27:46 s 99 46 Och vid nionde timmen ropade Jesus med hög röst och sade: "Eli, Eli, lema sabaktani?"; det betyder: "Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?"

Fastän det var profeterat om Sonen, att han skulle bliva en smärtornas man, sade han dock vid sitt inträde i världen: Se, jag kommer – i boken är skrivet om mig – för att göra din vilja, o Gud och din lag är i mitt hjärta. Och han blev sin Faders vilja trogen, även då han på korset utropade: Min Gud min Gud varför har du övergivit mig.)

Den utvalde aldrig övergiven

När den utvalde går stapplande på den rätta vägen är han/hon inte övergiven. Inget sker utan att Herren vakar över det. Det land som är den troendes hemvist är ett land som Herren sköter och vårdar sig om. Guds omsorg är total. EG hämtar sina tankar från 5 Mos 11:12 s 78 (Det land de

skall ta i besittning är ett land som Herren låter sig vårda om och Herrens ögon vilar på). Löftet till Israels barn blir i förlängningen löften till de kristna på EG:s tid.

Den utvalde från död till liv

Befrielsen från Egypten med höjdpunkten när Herren förde sitt folk genom havet, lyfts fram av EG, laggivningen på Sinai likaså.

EG tar genomgående i sin tolkning av befrielsen från Egypten och laggivningen på Sinai fasta på mönstret från död till liv, som han sedan överför till sin samtids förhållanden. Liksom Israels barn går den kristne från död till liv. Påfallande är att detta mönster slår igenom även i EG:s återgivning av laggivningen på Sinai där Mose härlighet relateras till prövningens hetta. Mose varken åt eller drack när han skrev på tavlorna. 2 Mos 14 s 70. 2 Mos 34:28 s 98.

Det utvaldas lott är att gå från död till liv. Detta illustrerar EG med hänvisning till 5 Mos 1:24 s 69 där det talas om att spejarna gått upp i bergen och nått Druvdalen. EG skriver: **"varje dal där eskolsdruvan mognat är besatt med järnvagnar". De utvaldas "övergång till livet måste vara dödens väg"**

Kraften fullkomnas i svaghet

2 Kor 12:7 s 96 Och för att jag icke skall förhäva mig på grund av mina övermåttan höga uppenbarelser, har jag fått en törntag i mitt kött, en Satans ängel, som skall slå mig i ansiktet, för att jag icke skall förhäva mig.

Än i dag fullkomnas denna kraft i svaghet. Och det är bättre att hava en påle i köttet än att förhäva sig.

2 Kor 12:9 s 96 Men Herren har sagt till mig; "Min nåd är dig nog, ty kraften fullkomnas i svaghet." Därför vill jag hellre med glädje berömma mig av min svaghet, på det att Kristi kraft må komma och vila över mig.

Än i dag fullkomnas denna kraft i svaghet. Och det är bättre att hava en påle i köttet än att förhäva sig.

Lidandets plats i den kristnes liv

Luk 15:22 s 37 Då sade fadern till sina tjänare 'Skynden eder att taga fram den yppersta klädnaden och kläden honom i den, och sätten en ring på hans hand och skor på hans fötter.

Med ett avklädande är Herrens rop: Tagen fram! Oskiljaktigt förenat. Luk 15.

Luk 2:35 s 49 genom din själ skall ett svärd gå. Så skola många hjärtans tankar bli uppenbara **Den som aldrig blivit bruten genom sorg är ingen broderfurste i nöden. Han saknar det modershjärta och den finkänslighet som sjuka, lidande, svaga, levnadströtta, missförstådda och ensamma hjärtan behöva. Har svärdet gått igenom din egen själ, då har du också ett blödande hjärta.**

Från lidande till ett land av mjölk och honung

Det råder för EG korrespondens mellan lidande och upprättelse. Därför är det inget bimotoiv när EG betonar att det utlovade landet var ett land som flöt av mjölk och honung. Han påpekar det i samband med att han manar församlingen att ta sitt arv i besittning liksom när han försäkrar att trons värld flyter av mjölk och honung. 2 Mos 3:8 s 69

Det oundvikliga lidandet och den ständiga närvaron

Matt 27:46 s 45 46 Och vid nionde timmen ropade Jesus med hög röst och sade: "Eli, Eli, lema sabaktani?"; det betyder: "Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?"

Det finnes ingen kloroform i Andens apotek för sådan smärta. Den som Herren vill utkora till att hugsvala andra måste själv veta vad det är att lida. Detta är hemligheten. Och vi

måste känna dödens kval ända därhän, att vi ropa: Min Gud min Gud varför haver du övergivit mig?

Matt 27:46 s 14 46 Och vid nionde timmen ropade Jesus med hög röst och sade: "Eli, Eli, lema sabaktani?"; det betyder: "Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?"

Se Guds Lamm! Se honom böja sig under Faderns vilja, då blodssvett rann. Hör hans rop: Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig? Och fråga dig själv, varför han som var ren och oskyldig, måste genomgå dessa avgrundskval, och vad hans ord innebär: Det är fullkomnat."

Matt 28:20 s 76 20 lärande dem att hålla allt vad jag har befallt eder. Och se, jag är med eder alla dagar intill tidens ände."

Och hans löfte: Jag är när eder alla dagar, är en salig verklighet

Från lidande till vördnad

1 Mos 41:43 s 44 Och han lät honom åka i vagnen närmast efter sin egen, och man utropade framför honom "abrek". Och han satte honom över hela Egyptens land.

Jakob led huvudsakligen för sig själv, Josef däremot led för andra... genom lidande och smärta segrade Josef och folket föll på knä för honom.

Lidande – vila tryggt

1 Mos 28:12 s 78 12 Då hade han en dröm. Han såg en stege vara rest på jorden, och dess övre ände räckte upp till himmelen, och Guds änglar stego upp och ned på den.

Oss kristna gäller att vi mitt i sorg och lidande kan vila sött under hägnet av himmelska väsen.

Den kristnes kärlek förbunden med lidande

Luk 2:35 s 51 35 Ja, också genom din själ skall ett svärd gå. Så skola många hjärtans tankar bliva uppenbara."

Skökan i 1 Kon 3 älskade sitt barn. Så även Maria som är i besittning av den ömmaste kärlek som någonsin satt ett människohjärta i brand. Barnets nöd genomborrade hennes hjärta. Ett svärd gick genom Marias själ.

Det sanna livet uppenbaras så långt vi är överlämnade åt döden för hans skull

2 Kor 4:11 s 109 Ja, ännu medan vi leva, överlämnas vi för Jesu skull beständigt åt döden, på det att ock Jesu liv må bliva uppenbarat i vårt dödliga kött.

Det sanna livet uppenbaras, så långt vi själva äro överlämnade åt döden för hans skull (2Kor 4:11)

Eldens härjningar begränsade för de utkorade

Att det är just de "utkorade" som aldrig saknar en gudason framgår av Dan 3 s 80

Där skriver EG att **eldens härjningar begränsade till de band, som världen spunnit.**

Detta gäller de utkorade som alltid har **högt och heligt sällskap** 3 Dan 3 s 80

Lidandet har en gräns. Getsemane är livets högskola

Mark 14:36 s 109 ...tag denna kalk ifrån mig...icke vad jag vill utan vad du vill

Men lidandet är ej som det omätliga havet, utan en kalk, som är avmätt och välsignad av Herren. Och aldrig skola vi sakna en ängel som hugsvalar oss, om vårt hjärta vilar i dens vilja som bad: Fader, icke som jag vill utan som du vill! Getsemane är livets högskola.

Ställföreträdande lidande nu

2 Kor 4:12 s 48 så utför döden sitt verk i oss, men i eder verkar livet

Kristi lidande upprepas ännu i dag hos dem, vilka hava intagit en ställföreträdande plats, och vilkas liv äro sammanvigda med honom, smärtornas man. Så är nu döden verksam i oss, men livet i eder.

Herren ger allt och begär allt. Agans ändamål är delaktiggörelsen av hans helighet

Hebr 12:1-12 s 4 1Alltså, då vi nu hava omkring oss en så stor hop av vittnen, må ock vi lägga av allt som är oss till hinder, och särskilt synden, som så hårt omsnärjer oss, och med uthållighet löpa framåt i den tävlingskamp som är oss förelagd. 2Och må vi därvid se på Jesus, trons hövding och fullkomnare, på honom, som i stället för att taga den glädje som låg framför honom, utstod korsets lidande och aktade smäleken för intet, och som nu sitter på högra sidan om Guds tron. 3Ja, på honom, som har utstått så mycken gensägelse av syndare, på honom mån I tänka, så att I icke tröttnen och uppgivens i edra själar. 4Ännu haven I icke stått emot ända till blods, i eder kamp mot synden. 5Och I haven alldeles förgätit den förmaningens röst som talar med eder, såsom man talar med söner: ”Min son, förkasta icke Herrens aga, och giv dig icke över, när du tuktas av honom. 6Ty den Herren älskar, den agar han, och han straffar med riset var son som han har kär.” 7Det är till eder fostran som I fån utstå lidande; Gud handlar med eder såsom med söner. Ty var finnes den son som icke bliver agad av sin fader? 8Om I lämnadens utan aga, medan alla andra finge sin del därav, så voren I oäkta söner och icke äkta. 9Vidare: vi hava haft köttsliga fäder, som agade oss, och vi visade försyn för dem; skola vi då icke mycket mer vara underdåniga andarnas Fader, så att vi få leva? 10De förra agade oss ju för en kort tid, såsom det syntes dem gott, men denne agar oss för vårt verkliga gagn, för att vi skola få del av hans helighet. 11Väl synes alla aga för tillfället vara icke till glädje, utan till sorg; men efteråt bär den, för dem som hava blivit fostrade därmed, en fridsfrukt som är rättfärdighet. 12Alltså: ”stärken maktlösa händer och vacklande knän”,

Detta är hemligheten. Egenviljan måste brytas. Han giver allt och begär allt. Ty han älskar dig såsom en moder sitt barn. Och I skolen förstå varandra genom att äga varandra. Agans ändamål är delaktiggörelsen av hans helighet.

Fröjd över andens tuktan

Till den beslöjade brudens kännetecken hör att vara utsatt för ”andens tuktan”, men inte bara det, t o m att känna fröjd över denna tuktan. Det som nämligen enligt EG kännetecknar henne ”som börjat hungra och törsta efter rättfärdighet” är fröjden över Herrens tuktan förbunden med känslan av innerlig gemenskap med Herren. Även här sprängs alltså delvis metaforen brud – brudgum.

HV 2:16 s 85 Min vän är min, och jag är hans, där han för sin hjord i bet bland liljor **Skillnad mellan kristna på grund av denna överlåtelse...Hon som börjat hungra och törsta efter rättfärdighet, fröjdas över Andens tuktan och säger ”Min vän är min, och jag är hans”**

HV 7:5 s 83 Ditt huvud...Karmel och lockarna...En konung är fångslad i dess lockar **Skall illustrera att bruden är beslöjad. Hon fröjdas över Andens tuktan**

Nöden en välsignad skola

Ps 98:1 s 70 Sjungen till Herrens ära en ny sång...han har vunnit seger med sin högra hand **...Nöden en välsignad skola då man får känna Gud och sitt arv i honom. Herren sörjer för de sina. Han har blottat sin helighets arm, som aldrig skall domna i döden.**

Ps 118:27 s 79 HERREN är Gud, och han gav oss ljus. Ordnen eder i högtidsled, med lövrika kvistar i händerna fram till altarets horn.

På din andes jubelfärd o även i mörka dalar är Gud med oss. Vid skarornas rop: Herren är Gud och i stunder av modlöshet är han densamme.

Ps 52 s 45 f Varför berömmar du dig av ont du våldsverkare...(men) jag förtröstar på Guds nåd **Medan vi utkoras till helgad vänskap, måste vi hava en Judas.**

Ps 55 s 45 (det är icke en fiende som smädar mig) Nej, du gör det som var min jämlike, ... men jag förtröstar på dig

Medan vi utkoras till helgad vänskap, måste vi hava en Judas. Var det icke Jobs vänner som gjorde hans lidande så bittert, att han ropade: "I haven krossat mig!"? Och likväl hava de inlagt så stora förtjänster vid uppbyggandet av hans karaktär, att Job aldrig hade blivit, vad han nu är, om icke hans vänner hade krossat vänskapens och inflytandets stolthet.

Prövningens hetta – gudason

Den brinnande ugnen och lejonkulan får representera prövningens hetta och gudasonen Guds närvaro i prövningens hetta. Representera eftersom EG slår fast att det aldrig saknas en gudason i prövningens hetta. Dan 6:16 f s 82, Dan 6:22 s 82

Öknen blir sorgens och lidandets öken och trolovningstid

Hos 2:14-23 s 6 När Hosea profeterar om att Gud skall föra sitt folk ut i öknen, tala ljuvligt till det och sluta förbund med det i en målande skildring av ett lyckotillstånd, tar EJ vara på detta på sitt sätt. Han talar om att "en sådan vistelse i **sorgens och lidandets öken** har för många blivit en **trolovningstid**".

Förakt från de närmaste

Joh 7:5 s 83 Inte ens hans bröder trodde på honom **Vad skadar mig då att vara föraktad av min moders söner?**

Mark 3:21 s 83 21Då nu hans närmaste fingo höra härom, gingo de åstad för att taga vara på honom; ty de menade att han var från sina sinnen.

För din skull varda vi dödade hela dagen...Rom 8:36 f Vad skadar mig då att vara föraktad av min moders söner?

Korad till helgad vänskap genom en Judas, i det här fallet genom vännernas ord

Job 19:2 s 48 Job till vännerna: Huru länge skolen I bedröva min själ och krossa mig sönder med edra ord

Medan vi koras till helgad vänskap måste vi ha en Judas. Var det icke Jobs vänner som gjorde hans lidande så bittert att han ropade I haven krossat mig. Och likväl hava de inlagt så stora förtjänster vid uppbyggandet av hans karaktär, att Job aldrig hade blivit, vad han nu är, om icke hans vänner hade krossat vänskapens och inflytandets stolthet

Lida för eget svek

1 Mos 27:16 s 44 Jakob, beklädde sina händer o hals med skinnen av killingar.

Vilken lärdom erbjuder icke en jämförelse mellan Josef och hans gamle fader! Josef var en smärtornas man, liksom Jakob, men under helt andra syften oh förhållanden. Jakob led huvudsakligen för sig själv, Josef däremot led för andra. Jakob fick skörda motsvarande sorg av sin egen list, enligt denna lag. "Vad människan sår, det skall hon ock uppskåra".

9 Jesu försoningsgärning

När jag sammanfattar vad EG har att säga om Jesu kors och försoningsgärning blir resultatet följande. EG talar, beledsagat av bibelcitater, om Jesus som Guds lamm. Jesus blev Guds lamm och en levande frälsare för att komma nära en lidande mänsklighet, bära dess syndastraff och sona dess synd. EG manar läsaren att bära sin synd till Jesus och lägga sin börda

vid hans kors. Korset framställs som vägen till förhärlikande, alternativt till befrielse. Korset är själva förutsättningen för att Andens eld skall tändas bland människorna. Slutligen talar EG om att Jesus gav sitt liv för att livet i honom skulle föras vidare till oss.

Trots intensiteten, utrymmet liksom bredden i EG:s tal om korset och försoningen och trots att EG vittnar om att korset är det centrala i kristen tro, intar inte detta motiv isolerat någon särställning i KB. Utsagorna om korset, Jesu död och försoningen får liv först när de läses samman med och förstås utifrån EG:s tal om Guds kärlek, lidandets plats i en kristens liv liksom om vandringen från död till liv.

EG:s förkunnelse som den framträder i KB förutsätter nämligen rörelse. Det skall hända något med de troende, de skall påtagligt gå från död till liv. Detta inte i egen kraft utan pådrivna av en Gud som är brinnande i sin kärlek till sina utvalda. Isolerat tal om att "bära sin synd till honom", "lägga sin börda vid hans kors", eller tal om att "ha medlidande med våra svagheter" eller dylikt, framstår som formelartat tal om det inte sätts i sammanhang med den kristnes konkreta vandring från död till liv. Detta låter sig också göras.

Om dödens relation till livet och om kärleken relation till offret

Livet mångfaldigas genom döden

Joh 12:24 s 49...om icke vetekornet faller i jorden...om det dör bär det mycken frukt

Livet mångfaldigas genom döden, såsom Herren säger: Om vetekornet icke faller i jorden och dör, så bliver det allena, men om det dör, så bär det mycken frukt.

Livet bär frukt genom döden, den som älskar sitt liv mister det, men den som hatar det skall bevara det.

Joh 12:23 s 109 12:23-25 s 109 Jesus svarade dem och sade: "Stunden är kommen att Människosonen skall förhärlikas. Sannerligen, sannerligen säger jag eder: Om icke vetekornet faller i jorden och dör, så förbliver det ett ensamt korn; men om det dör, så bär det mycken frukt. Den som älskar sitt liv, han mister det, men den som hatar sitt liv i denna världen, han skall behålla det och skall hava evigt liv.

Då grekerna ville se Jesus, svarade han: "Stunden är kommen att Människosonen skall förhärlikas. Sannerligen, sannerligen säger jag eder: Om icke vetekornet faller i jorden och dör, så förbliver det ett ensamt korn; men om det dör, så bär det mycken frukt. Den som älskar sitt liv, han mister det, men den som hatar sitt liv i denna världen, han skall bevara det" Joh 12

Jesu hjärta slog allt högre då han bar våra synder

Joh 19:30 s 62 ...tagit emot vinet sa han Det är fullbordat(fullkomnat)...gav upp andan

Kärleken upplågar genom offer. Lidande och smärta uppenbara kärleken. En moder torde näppeligen veta, hur mycket hon älskar barnet, förrän det lider. Och Jesu hjärta slog allt högre, då han bar våra synder, till dess han kunde säga. Det är fullkomnat.

Kärleken upplågar genom offer

Joh 19:30 s 62 ...tagit emot vinet sa han Det är fullbordat(fullkomnat)...gav upp andan

Kärleken upplågar genom offer. Lidande och smärta uppenbara kärleken. En moder torde näppeligen veta, hur mycket hon älskar barnet, förrän det lider. Och Jesu hjärta slog allt högre, då han bar våra synder, till dess han kunde säga. Det är fullkomnat.

Jesus människa och Guds lamm för att komma nära

För att ha undseende med de okunniga och vilsefarande togs GT:s präst bland människor.

Hebr 5:1 f s 61 Ty var och en som skall bliva överstepräst uttages bland människor och tillsättes för att till människors bästa göra tjänst inför Gud, genom att frambara gåvor och offer för synder. 2 Och han kan hava undseende med de okunniga och vilsefarande, just därför att han själv är behäftad med svaghet

Såsom en som kan hava undseende med de okunniga och vilsefarande, måste gamla förbundets präst tagas ibland människor. Hebr 5

För att komma nära en lidande mänsklighet

Jes 53:3 s 61 föraktad var han....så föraktad att i höllo honom för intet **Ingen har trätt närmare en lidande mänsklighet, ingen har så helt uppoffrat sig för oss som han, "smärtornas man, med lidande förtrogen".**

Guds lamm, prästen, personlig frälsare motsvarar andemänniskans behov

Hebr 7:17 s 61 Han får nämligen det vittnesbördet: "Du är en präst till evig tid, efter Melkisedeks sätt."

Hela den bibliska historien rör sig omkring ett lamm, som var förutbestämt före världens grundläggning 1 Petr 1, och dess förebilder hava slutligen antagit karaktären av en präst, en levande personlig frälsare. Och vi hava själva erfarit, att denne är förvisso Guds son, motsvarande till fulla andemänniskans behov.

Lammet, syndastraffet, försoningen

Hela den bibliska historien rör sig kring ett lamm, som antagit karaktären av en präst, en levande personlig Frälsare.

1 Petr 1:19 f s 61 19 utan med Kristi dyra blod, såsom med blodet av ett felfritt lamm utan fläck. **Hela den bibliska historien rör sig omkring ett lamm, som var förutbestämt före världens grundläggning 1 Petr 1, och dess förebilder hava slutligen antagit karaktären av en präst, en levande personlig frälsare.**

Kristi evangeliums huvudsumma, Se Guds lamm

Joh 1:29 s 113 såg Joh Jesus komma...Se Guds lamm som borttager världens synd
Huvudsumman av Kristi evangelium är detta: Se Guds lamm. Den som vill vara en framgångsrik själavinnare måste göra korsets predikan till sin huvuduppgift

Nåd för syndastraff, försonad skuld

Jes 40:2 s 65 talen ljuvligt till Jerusalem... vedermöda slut...missgärning försonad...**Bär din synd till honom! Lagg av din börda vid hans kors. Han giver nåd för syndastraff, ty din skuld är försonad.**

Bär din synd till honom

Jak 1:5 s 65 Men om någon av eder brister i vishet, så må han utbedja sig sådan från Gud, som giver åt alla villigt och utan hårda ord, och den skall bliva honom given.

Bär din synd till honom! Lagg av din börda vid hans kors) Har du ingen erfarenhet av sådana ord som dessa: "Försonande världen med sig själv och tillräknade dem icke deras synder" "Som giver rikligen åt alla och utan förebråelse". "Lik bröderna, på det han skulle bliva barmhärtig" "En som kan hava medlidande med våra svagheter"

Korset som vägen till förhålligande, alternativt till befrielse, eller till Andens eld

Detta gäller människosonen vars död innebar förhålligande

Joh 12:23 s 109 12:23-25 s 109 Jesus svarade dem och sade: "Stunden är kommen att Människosonen skall förhålligas. Sannerligen, sannerligen säger jag eder: Om icke vetekornet faller i jorden och dör, så förbliver det ett ensamt korn; men om det dör, så bär det mycken frukt.

Den som älskar sitt liv, han mister det, men den som hatar sitt liv i denna världen, han skall behålla det och skall hava evigt liv.

Då grekerna ville se Jesus, svarade han: ”Stunden är kommen att Människosonen skall förhärligas. Sannerligen, sannerligen säger jag eder: Om icke vetekornet faller i jorden och dör, så förbliver det ett ensamt korn; men om det dör, så bär det mycken frukt. Den som älskar sitt liv, han mister det, men den som hatar sitt liv i denna världen, han skall bevara det” Joh 12

Tog sina utvalda ut ur elden

Sak 3:2 s 62 Herren till Åklagaren...Är icke Jerusalem en brand, ryckt ur elden?

Han tog sin utvalda såsom en brand utur elden och dog med henne i sin famn (Sak 3:2).

Andens eld genom det för oss utgivna brännoffret.

Upp 7:14 s 114...dessa äro de som kom ur den stora bedrävelsen och gjort dem vita i lammets blod

Men ingen kan vara präst i helgedomen utan offerblodet Än i dag måste vi emottaga Andens eld genom det för oss utgivna brännoffret. Och vi skulle vara dödens barn, om icke Lammets blod renade till och med våra bästa handlingar

Vi mottar Andens eld genom det utgivna brännoffret, borde därför vara osynliga medel för hans uppenbarelse

Joh 1:23 s 114 23 Han svarade: ”Jag är rösten av en som ropar i öknen: ’Jämnen vägen för Herren’, såsom profeten Esaias sade.”

Än idag måste vi emottaga Andens eld genom det för oss utgivna brännoffret... Huru måste icke medvetandet därom ställa vår egen person i skuggan. Huru borde vi ej vara – som den ropandes röst – osynliga medel för hans uppenbarelse.

Jesus gav sitt liv för att livet i honom skulle föras vidare till oss

Jesus gav sitt liv för att vi skulle ha liv i Guds son och livets pånyttfödelse inleddes.

Joh 10:10 s 22 Jag har kommit för att de skola hava liv och övernog

Den sanna kristendomen är liv. Och detta liv är i Guds son. Han gav sitt liv i döden, på det att vi skulle hava liv och över nog Joh 10 och när Gudslivet bröt fram genom människosonens brustna hjärta, då började världens pånyttfödelse.

Han gav sitt liv i döden för att vi skulle ha liv

Joh 10:10 s 22 Jag har kommit för att de skola hava liv och övernog **Den sanna kristendomen är liv. Och detta liv är i Guds son. Han gav sitt liv i döden, på det att vi skulle hava liv och över nog Joh 10**

Joh 10:11 s 22 Jag är den gode herden, en god herde giver sitt liv för fåren

Den sanna kristendomen är liv. Och detta liv är i Guds son. Han gav sitt liv i döden, på det att vi skulle hava liv och över nog Joh 10

Jesus helgade sig för att de skulle bli helgade i sanning

Joh 19:30, s 14 30 Och när Jesus hade tagit emot vinet, sade han: ”Det är fullbordat.” Sedan böjde han ned huvudet och gav upp andan.

Och fråga dig själv, varför han, som var ren och oskyldig, måste genomgå dessa avgrundskval, och vad hans ord innebär: Det är fullkomnat. Jo säger han, jag helgar mig själv för dem, att också de må varda helgade i sanning. Joh 17

Jesus helgade sig för att de skulle bli helgade i sanning

Joh 17:19, s 14 helgat mig till ett offer för dem, på det att de må vara i Sanning helgade **Jo säger han, jag helgar mig själv för dem, att ock de må varda helgade i sanning.**

Med ett enda offer har han fullkomnat dem som varda helgade.

Hebr 10:14, s 14 Ty med ett enda offer har han för beständigt fullkomnat dem som bliva helgade **Och fråga dig själv, varför han som var ren och oskyldig, måste genomgå dessa avgrundskval, och vad hans ord innebär: Det är fullkomnat. Jo säger han, jag helgar mig själv för dem, att också de må varda helgade i sanning Joh 17 Och med ett enda offer har han för beständigt fullkomnat dem som varda helgade Hebr 10:14**

9 Helgelseförkunnelsen

EG:s egentliga helgelseförkunnelse hamnar vid sidan om i EG:s framställning i KB. Han kommer inte med något nytt i sin helgelseförkunnelse som bryter mönstret i övrigt eller vidgar vyerna. När exempelvis EG talar om djupare frälsning handlar det som så ofta tidigare om överlåtelse och lydnad, om än i skarpare ordalag. Med hänvisning till Hebreerbrevet 4 talar han om att skära till roten i den kristnes liv eller att åtskilja själ och ande, märg och ben. Han talar om troskamp och offer. Han är dessutom vag och fåordig, när han konkret behandlar frågan om en kristens utveckling som kristen. Med bibelord i ryggen talar han om att "jaga" mot målet, alternativt att "likdanas med Kristus" genom att leva för honom där varje steg i tro och lydnad för den kristne närmare Gud. Vidare påstår han i samma anda att allt samverkar till vårt fullkomnande. Utan reellt bibelstöd, mer utifrån sunt förnuft, konstaterar han att den kristnes egenheter utjämnas genom beröring med andra. När han vid ett tillfälle talar om att den som inte arbetar med fruktan och bävan på sin egen frälsning har att räkna med att "om än, svaga yttringar" av den gamla naturen framträder, är det förvånande. Jag förstår helt enkelt inte yttrandet. Det strider mot EG:s i övrigt radikala uppgörelse med alla former av fromhet där Herren inte fått allt.

Förutsättningen

Djupare frälsning. Det tveeggade svärdet skär till roten

Hebr 4:12 s 1 Ty Guds ord är levande och kraftigt och skarpare än något tveeggat svärd, och tränger igenom, så att det åtskiljer själ och ande, märg och ben; och det är en domare över hjärtats uppsåt och tankar.

De trolösa hava trots många heliga löften, ännu aldrig erfarit någon Andens förnyelse, och jag tror, att de flesta undanbådo sig en djupare frälsning, om det tveeggade svärdet skure till roten av deras eget liv. Nej det är lättare att gråta än att överlämna sig åt Herren...

Kristus undersöker genom Ordet varje offer ända till märgen

Hebr 4:12, s 16 Ty Guds ord är levande och kraftigt och skarpare än något tveeggat svärd, och tränger igenom, så att det åtskiljer själ och ande, märg och ben; och det är en domare över hjärtats uppsåt och tankar.

Såsom prästen i gamla förbundets tid brukade skära i offerdjurets kött ända till märgen, på det att offerlagen måtte helighållas, så undersöker även Kristus varje offer, som han själv antagit. Därpå syftar hebreerbrevets författare, då han säger: "Guds ord är levande och kraftigt och går igenom, till dess det åtskiljer själ och ande, leder och märg och är en domare över hjärtats tankar och uppsåt". Hebr 4. Men han utför operationen med den ömmaste kärlek.

Kärleken till Herren ådagalägges genom offer i synnerhet för dem som Herren fört till oss
1 Joh 3:16 s 115 Därav att Han gav sitt liv för oss hava vi lärt känna kärleken; så äro ock vi pliktiga att giva våra liv för bröderna.

Man ådagalägger icke sin kärlek till Herren genom en hög bekännelse utan genom offer. Därav känna vi kärleken att han har givit sitt liv för oss; även vi äro pliktiga att giva vårt liv för bröderna". I all synnerhet vilar ansvaret tungt över oss för de själar, som Herren uppenbarligen för under vårt inflytande för att rädda eller dö.

Den som icke vill underkasta sig en sådan troskamp är ovärdig Guds rike

1 Tim 6:12 s 111 Kämpa trons goda kamp, sök att vinna det eviga livet, vartill du har blivit kallad, du som ock inför många vittnen har avlagt den goda bekännelsen.

Kämpa trons goda kamp, fatta det eviga livet till vilket du blivit kallad och varom du har avlagt den goda bekännelsen inför många vittnen Så lyder skriftens uppmaning. Och den som icke vill underkasta sig en sådan troskamp är ovärdig till Guds rike.

Jakten mot målet

Även den som är vunnen måste vinnlägga sig om att vinna

2 Tim 2:15 s 110 Sträva med all flit efter att själv kunna träda fram inför Gud såsom en som håller provet, en arbetare som icke behöver blygas, utan rätt förvaltar sanningens ord.

Vinnlägg eder att bevisa dig själv för Gud såsom beprövad, en ostrafflig arbetare, som rätt delar sanningens ord.

Även den som är vunnen måste vinnlägga sig om att vinna. Ett liv utan ansträngningar och strider, har någon sagt passar för änglar och helgon, men icke för människan, som är stadd i utveckling. Vinnläggen eder!

Själen måste fly för att sedan jaga mot det föreliggande målet

1 Tim 6:11 s 110 Men fly sådant, du gudsmänniska, och far efter rättfärdighet, gudsfruktan, tro, kärlek, ståndaktighet, saktmod.

Själen måste "fly" för att sedan "jaga" mot det föreliggande målet 1 Tim 6:11. Du likdanas med Kristus genom att leva för honom. Varje steg, taget genom tron och i lydnad för hans bud, för din själ närmare Gud.

Vunna hjärtan kännetecknas av kärlek till Herren och dennes verkan inom sig som i sin tur driver till själavinnrararbete.

Kol 1:29 s 111 Och för det målet arbetar och kämpar jag, i enlighet med hans kraft, som mäktigt verkar i mig.

Om Herren vunnit våra hjärtan, skall det även uppenbaras genom vår kärlek till honom. Och kärleken till honom skall driva oss att vinna, om det vore möjligt, alla för honom. Men dock "efter hans verkan, som kraftigt verkar i oss. Kol 1:29

Varje steg, taget genom tron och i lydnad för hans bud, för din själ närmare Gud.

Fil 3:14 s 110 och jagar mot målet, för att få den segerlön som hålles framför oss genom Guds kallelse ovanifrån, i Kristus Jesus.

Själen måste "fly" för att sedan "jaga" mot det föreliggande målet 1 Tim 6:11. Du likdanas med Kristus genom att leva för honom. Varje steg, taget genom tron och i lydnad för hans bud, för din själ närmare Gud.

Människors egenheter utjämnas genom beröring med andra

Ef 4:15 s 34 Nej, vi skulle då hålla oss till sanningen, och i alla stycken i kärlek växa upp till honom som är huvudet, Kristus.

Såsom bäckens stenar avrundas genom nötning mot varandra, så utjämnas genom beröring med andra de små egenheter, som vidlåda oss, och människan måste lära levnadsvishet genom människan. Troendes umgänge med varandra har dock ännu större

betydelse, och endast då vi känna vår medansvarighet såsom lemmar i en kropp, kunna vi "i kärlek växa i alla stycken upp till honom".

Fullkommandet

Allt samverkar till vårt fullkomnande

Rom 8:28 s 82 för dem som älskar Gud samverkar allt till det bästa för dem som är kallade ...**Emedan allt är lagt under hans fötter (1 Kor 17:27 f min anm), måste alla ting, både änglar och människor, samverka under hans eget överinseende till vårt fullkomnande Ty vi veta att för dem som hava Gud kär samverkar allt till det bästa. Rom 8**

Svaga yttringar av gamla naturen hos den som inte arbetar med fruktan och bävan på sin egen frälsning

Fil 2:12 s 29 Därför, mina älskade, såsom I alltid förut haven varit lydiga, så mån I också nu med fruktan och bävan arbeta på eder frälsning, och det icke allenast såsom I gjorden, då jag var närvarande, utan ännu mycket mer nu, då jag är frånvarande.

Vi kunna med skäl hoppas, att den som har "sett Gud under ansiktet", skall vara "full med med helig ande och tro". Och likväl skola, om än svaga, yttringar av den gamla naturen framträda hos var och en, som icke arbetar med fruktan och bävan på sin egen frälsning.

Oljeströmmen flödar från nådens tron

Hebr 4:16 s 87 Låtom oss därför med frimodighet gå fram till nådens tron, för att vi må undfå barmhärtighet och finna nåd, till hjälp i rätt tid.

Men såsom blommans doft aldrig är hennes egen, utan sina bröders älskling, om han ej doppat sin fot i oljan (5Mos 33:24) Men oljeströmmen flödar ifrån nådens tron (omskrivet i 5 upplagan)

11 Fullkomningen

Mitt i sorg och umbäranden kan enskilda kristna redan här få del av fullkomningen och fullkommandet. Kännetecknet går inte att ta miste på. Den fullkomnade är uppfylld av ett enda "Jesus allena", det betyder av den allra djupaste kärlek till Herren. Allt annat har förbleknat. I denna allt annat uppslukande kärlek får den kristne, skriver EG citerande Paulus, gå från den ena härligheten till den andra.

Denna fullkomning är trots allt ett föregripande. Fullkomningen hör framtiden till. Den tillhör den kristnes längtan. EG låter patriarkerna vara förebilder. De längtar hem, de är mätta på världen. Ja skaran är stor, skriver EG, som trängtar efter hemlandsbud.

Brudgummen är i EG:s framställning Gud/Herren/Kristus och bruden är församlingen/den kristne. Dessa båda skall en dag fullkomna sin förening i ett himmelskt bröllop där föreningen dem emellan slutgiltigt fullbordas. Detta är den slutgiltiga fullkomningen.

Inom en nära framtid skall detta ske. Snart nalkas förlossningen då Kristus kommer tillbaka, skriver EG. I väntan på dennes ankomst gäller att hålla fast vid sin tro, det innebär förbli i Kristus. Om inte sviker den kristne sin Herre och förlorar sin bestämmelse.

Inte enbart bruden är uppfylld av kärlek. Även brudgummen fröjdar sig i kärleksjubel. Nu är den stunden inne, skriver EG, då brudgummen ej längre behöver stå med tårfyllda ögon vid församlingen dörr. Nu kan

brudgummen/Kristus än en gång på brudens inbjudan återvända till jorden för att besegla det ingångna förbundet.

Fullkomningens väsen är den innerligaste kärlek. Denna kärlek liknas vid en innerlig relation som ändrar i att vi går upp i honom, såsom dagdroppen uppslukas av solen. Eller med en annan bild; vad som sker när allt fullkomnas är att Rättfärdighetens sol vilar i oss till dess att vi förlorar vår egen skugga.

För förståelsen av EG i KB är hans teckning av fullkomningen själva nyckeln. Den kristnes tro är för EG i KB ytterst en kärleksrelation som en dag skall nå sin fullkomning. Lidandet, bakslagen, offren, avståndet, lydnaden, allt detta som är så viktigt för EG har som mål detta enda, en kärlekens förening mellan brudgummen och hans brud.

Denna kärlek får inte förstås trångt. När EG exempelvis citerar profeten Habackuks ord om att jorden en dag skall vara full av Herrens härlighets kunskap, är innehållet i denna kunskap för EG väsentligen kärlek.

Snart skall fullkomningen ske. Den tron har EG gemensam med sin samtids trossyskon. Men den tron leder honom inte till att som många av dem räkna ut "tider och stunder". EG fördjupar sig aldrig i KB i sådant räknande. Det vore för honom att hamna vid sidan om. Allt han säger, bjuder och kräver i KB samlas i slutändan upp i tron på och erfarenheten av en Kristusrelation vars kännetecken är fullkomnad kärlek. I den kärleken finns allt, t o m kunskap om Guds hemligheter.

Ett spektrum av bibelord beledsagar och stöder EG:s framställning av fullkomningen. Patriarkberättelserna ges en tolkning som passar EG:s syften, visioner från profeterna Jesaja, Habackuk och Malaki stöder EG:s visionära bilder. Det gör också citaten från evangelierna, främst från evangelisten Johannes, liksom citaten från Hebreerbrevet och Uppenbarelseboken.

Härligheten här

Även vi såg hans härlighet

Joh 1:14 s 56 Ordet vart kött...vi sågo hans härlighet...enfödd Sons härl fr sin Fader...full av nåd o sanning

Med Johannes kunna vi säga: Vi sågo hans härlighet såsom den av Fadern enföddes härlighet

Min vän upphöjd över alla. Därför kan varken liv eller död skilja oss åt

Rom 8:38 f s 76 varken död eller liv... kan skilja oss fr Guds kärlek i Jesus Kristus

Varför gråta? Sade jag till en moder, Emmy har gått hem till Gud. – Ack svarade hon, Emmy har tagit mitt hjärta, och endast återseendet kan hugsvala mig. Och medan min Vän är upphöjd över alla, vet jag, att varken liv eller död kan skilja oss åt.

Med Kristus i det himmelska

2 Kor 3:18 s 23 Men vi alla som med avhöljt ansikte återspegla Herrens härlighet, vi förvandlas till hans avbilder, i det vi stiga från den ena härligheten till den andra, såsom när den Herre verkar, som själv är ande.

Och medan världsmänniskan söker det förgängliga, får jag leva med Kristus i det himmelska och förvandlas genom ändlösa härligheter, som jag nu endast delvis kan fatta Och huru tätt jordens skuggor falla, omtöcknas aldrig nådens tron, där Herren själv tronar över oss med kärlekens längtan

Jag får här och nu leva med Kristus i det himmelska

Hebr 4:16 s 23 16Låtom oss därför med frimodighet gå fram till nådens tron, för att vi må undgå barmhärtighet och finna nåd, till hjälp i rätt tid.

Och medan världsmänniskan söker det förgängliga, får jag leva med Kristus i det himmelska och förvandlas genom ändlösa härligheter, som jag nu endast delvis kan fatta Och huru tätt jordens skuggor falla, omtöcknas aldrig nådens tron, där Herren själv tronar över oss med kärlekens längtan

Det fullkomnade kärlekstillståndet; Jesus är allt

Matt 17:8 s 86 När de lyfte upp sina ögon sågo ingen utom Jesus allena

Ack hur nära måste hon icke då vara himmelens portar! Hur måtte hon icke vara genom denna kärlek friköpt från jorden! Tänd av denna "Herrens låga" har hon blott en lidelse kvar, och det är Jesus allena.

Matt 22:37 s 70 Då svarade han honom: 'Du skall älska HERREN, din Gud, av allt ditt hjärta och av all din själ och av allt ditt förstånd.'

Som hans brud älska vi honom emedan han älskat oss. Men därjämte ha vi fått det budet att älska honom över allt annat med den allra djupaste kärlek. Du skall älska Herren, din Gud, av allt ditt hjärta och av all din själ och av allt ditt förstånd.

Hemlängtan

Relationen Gud-Abraham, hemlängtan

EG låter Abraham bli en helgad kristen som lever i en sådan kärleksrelation med Herren att det får honom att längta hem till himlen. Detta framkommer när EG beskriver Abrahams sorg vid Saras död. 1 Mos 23:1 f s 43 I sorgen förlorar världen sitt behag. Vi tärs av hemlängtan. Vår känsla jämförs med Abrahams när Sara dog.

Abrahams relation till Gud gjorde honom till en främling och gäst i världen, betonar EG. Men **Abraham insåg inte att "hans vänskap med Gud försonade världen"**. 1 Mos 23:4 s 41

Människosonens dag

Joh 8:56 s 37 Abraham, eder fader, fröjdade sig över att han skulle få se min dag. Han fick se den och blev glad." **Skuggorna fly, dess närmare vi komma ljuset. Visserligen hade han förlorat den jordiska gestalten av sitt hopp, men han såg Människosonens dag och vart glad.**

Trosförebilden Abraham längtade hem

Hebr 11:10 s 42 Ty han (Abraham) väntade på "staden med de fasta grundvalarna", vars byggmästare och skapare är Gud.

Hoppet om Guds härlighet hade även gjort Abraham till en gäst och främling på jorden. Han såg efter den stad, som har grundvalar och det närvarande låg under hans fötter. Det var icke svårt för en sådan man att lämna världen. Han hade gjort sig förtrogen med ett bättre land och längtade hem.

Mätt på världen

1 Mos 47:9 s 38 9Jakob svarade Farao: "Min vandringstid har varat ett hundra trettio år. Få och onda hava mina levnadsår varit, de nå icke upp till antalet av mina fäders levnadsår under deras vandringstid."

(EG vill understryka att Jakob var mätt på världen när han besökte farao.)

1 Mos 47:9 s 33 9Jakob svarade Farao: "Min vandringstid har varat ett hundra trettio år. Få och onda hava mina levnadsår varit, de nå icke upp till antalet av mina fäders levnadsår under deras vandringstid."

(EG lyfter fram att Jakobs senare år var lidandets och sorgens tid samt sammanfattar i citatet Jakobs levnad med orden få och onda...)

Min själ trängtar efter hemlandsbud

Upp 15:2 s 43 Och jag fick se något som såg ut såsom ett glashav, blandat med eld. Och jag såg dem som hade vunnit seger över vilddjuret, med dess bild och dess namns tal, stå vid glashavet, med Guds harpor i sina händer.

Vi lyckönska dem, som hava gått över dödsfloden till Kanaan. Skaran växer på glashavets stränder. Likt svalan på telefontråden trängtar min själ efter hemlandsbud

Jesu snara ankomst

Den återkommande Herren står vid dörren

Upp 2:11 s 119 Den som har öra han höre vad Anden säger församlingen

Församlingen har kommit till en den mest avgörande tidpunkt som hon någonsin upplevat. Den återkommande Herren och brudgummen står vid dörren. "Den som har öra, han höre vad Anden säger församlingen.

Snart nalkas vår förlossning

Må Gud bevara och helga våra sista ögonblick. Snart nalkas vår förlossning

Luk 21:28 s 119 (detta beg ske.. upplyft edra huv.. ty då nalkas eder förlossning **Hur gäller det icke nu att vandra i helig fruktan Må gud bevara och helga våra sista ögonblick. Snart nalkas vår förlossning.**)

Den himmelske vännen ropar, jag kommer snart

Upp 22:20 s 117 Han som betygar detta säger: "Ja, jag kommer snart." Amen. Kom Herre Jesus!

Brudgummen kallar. Den himmelske vännen ropar: "Si jag kommer snart! Och det manande ropet har gång efter annat skakat församlingens hjärta.

Behållen vad I haven till dess jag kommer. Det är "förbli i honom"

Upp 2:25, s 15 Hållen allenast fast vid det som I haven till dess jag kommer

Jesu ord till församlingen i Tyatira hava en särskild vikt i dagarna, före Herrens ankomst: Behållen vad I haven, till dess jag kommer Ej under, att Jesus så ofta uppmanar oss att förbliva i honom. Ty det är just på denna punkt så många hava svikit Herren och förlorat sin bestämmelse.

Det himmelska bröllopet

Brudgummen skall komma tillbaka och fira evigt bröllop

HV 7:11 s 60 Kom du min vän, låt oss gå ut i marken och söka nattkvarter i byarna

Då skall brudgummen ej stå med tårfyllda ögon vid församlingens dörr (HV5:2, Upp 3:20) och aldrig inbjuda sin älskade till nattkvarter i byarna. I himmelens höga salar skola de fira evigt bröllop. Hur måste icke han längta därefter!

Tiden är inne för lammets bröllop

Upp 19:7 s 87...tiden är inne för Lammets bröllop, och dess brud har gjort sig redo **Kärleken frigör. Världen tjuvar icke Lammets brud.**

Evigt bröllop i himmelens höga salar

Upp 3:20 s 60 Se, jag står för dörren och klappar; om någon lyssnar till min röst och upplåter dörren, så skall jag gå in till honom och hålla måltid med honom och han med mig.

Då (i fullkomningen) skall brudgummen ej stå med tårfyllda ögon vid församlingens dörr (HV 5:2, Upp 3:20 och aldrig inbjuda sin älskade till nattkvarter i byarna (HV 7:11). I himmelens höga salar skola de fira evigt bröllop. Hur måste icke han längta därefter!

Bjuder Kristus komma tillbaka

HV 5:2 s 60 Jag låg och sov, dock vakade mitt hjärta. Hör, då klappar min vän på dörren: "Öppna för mig, du min syster, min älskade, min duva, min fromma; ty mitt huvud är fullt av dagg, mina lockar av nattens droppar."

Kristus som sedan med sig införsatt en helgad mänsklighet och som nu från bruden väntar en inbjudning att än en gång återvända till jorden för att för evigt besegla det ingångna förbundet. Då skall brudgummen ej stå med tårfyllda ögon vid församlingens dörr. HV 5:2, Upp 3:20.

Jesu förhärligande för brudens räkning

Joh 17:1-5 s 77 Sedan Jesus hade talat detta, lyfte han upp sina ögon mot himmelen och sade: "Fader, stunden är kommen; förhärliga din Son, på det att din Son må förhärliga dig, eftersom du har givit honom makt över allt kött, för att han skall giva evigt liv åt alla dem som du har givit åt honom. Och detta är evigt liv, att de känna dig, den enda sanne Guden, och den du har sänt, Jesus Kristus. Jag har förhärligat dig på jorden, genom att fullborda det verk som du har givit mig att utföra. Och nu, Fader, förhärliga du mig hos dig själv, med den härlighet som jag hade hos dig, förrän världen var till.

Och hur skulle han, efter sitt människoblivande, kunna så fröjdas över den härlighet han hade hos Fadern, om den icke hade blivit honom given för brudens räkning och han finge taga henne till sitt sköna, högt över jordens stormar, strider och faror belägna hem? Joh 17

Den dagen skall brudgummen ej stå med tårfyllda ögon vid församlingens dörr

Upp 22:20 s 60 Han som betygar detta säger: "Ja, jag kommer snart." Amen. Kom Herre Jesus! **(Guds son) som sedan i det himmelska med sig införsatt en helgad mänsklighet Ef 2:6 och som nu från bruden väntar en inbjudning att än en gång återvända till jorden att för evigt besegla det ingångna förbundet Upp 22:20. Då skall brudgummen ej stå med tårfyllda ögon vid församlingens dörr....**

Fullkomningen

Fulländningen

Jes 6:3 s 63 Helig, helig helig är Herren Sebaot, hela jorden är full av hans härlighet **Underbara kärlek! Den högsta uppenbarelse, som människan någonsin fått av Gud – – Änglar och människor, himmel och jord tillbejda honom: Hela jorden skall vara full av hans härlighets kunskap.**

Högsta uppenbarelsen av Gud underbara kärlek

Hab 2:14 s 63 14Ty jorden skall varda full av HERRENS härlighets kunskap, likasom havsdjupet är fyllt av vattnet.

Underbara kärlek! Den högsta uppenbarelse, som människan någonsin fått av Gud --- Änglar och människor, himmel och jord tillbedja honom. "Hela jorden skall vara full av hans härlighets kunskap".

Uppslukandet, Kristus är allt och i alla

1 Kor 15:28 s 121 28 Och sedan allt har blivit Sonen underlagt, då skall ock Sonen själv giva sig under den som har lagt allt under honom. Och så skall Gud bliva allt i alla.

...vila i oss, vila till dess vi gå upp i honom, såsom dagdroppen uppslukas av solen, vila till dess vi förlorat vår egen skugga, och det varken talas om Paulus och Apollos 1 Kor 3:4 utan Kristus är allt och i alla.

1 Kor 3:4 s 120 4 När den ene säger: "Jag håller mig till Paulus" och den andre: "Jag håller mig till Apollos", ären I icke då lika hopen av människor?

Så vill även han, som är Rättfärdighetens sol, vila i oss, vila till dess vi gå upp i honom, såsom dagdroppen uppslukas av solen, vila till dess vi förlorat vår egen skugga, och det varken talas om Paulus och Apollos. 1 Kor 3:4

I fullkomningen går vi upp i honom

Mal 4:2 s 120 Men för eder, som frukten mitt namn, skall rättfärdighetens skol uppgå med salighet under sina vingar, och I skolen gå ut och springa såsom gödda kalvar.

Så vill även han, som är Rättfärdighetens sol, vila i oss, vila till dess vi gå upp i honom, såsom dagdroppen uppslukas av solen, vila till dess vi förlorat vår egen skugga, och det varken talas om Paulus och Apollos. 1 Kor 3:4.

Sef 3:16 f s 71 16 På den tiden skall det sägas till Jerusalem; "Frukta icke, Sion låt ej modet falla. 17 HERREN, din Gud, bor i dig en hjälte som kan frälsa.

Han gläder sig över dig med lust, han tiger stilla i sin kärlek, han fröjdas över dig med jubel."

På den dagen skall det sägas till Jerusalem: Frukta icke, Sion, dina händer sjunke ej ned, ty Herren, din Gud, är mitt uti dig, den starke hjälparen. Han skall fröjda sig över dig med lust, tuga stilla i sin kärlek fröjdas över dig med jubel.

11 Bibelanvändningen

Sammanfattning

Skriften är Guds ord. Detta var självklart för EG liksom för alla andra i hans religiösa sammanhang. I egenskapen av Guds ord visar den heliga Skrift vägen och ledsagar i smått som stort. För EG var det därför givet att i allt han förkunnade och skrev, vägledas av Guds ord. KB kan läsas som förkunnelse byggd på en enda lång utläggning av detta ord. Så kan den uttalade förutsättningen i KB beskrivas.

Den uttalade förutsättningen var att vi skall läsa Guds ord som det står och sedan tillämpa det. Sanningen bevisas i bruket, menade EG.

Vid tillämpningen, i det här fallet när han skrev KB, använde EG det bibelmaterial som han ansåg tillämpligt. På detta vilade sedan hans utläggning.

Resultatet blev i KB förkunnelse riktad till kristna i behov av andlig förnyelse. Dessa måste besinna att förutsättningen för kristet liv ligger i reservationslöst "överlämnande" och absolut "lydnad". De får lära sig att lidanden och umbäranden kommer från Gud och ingår i Guds fostran av sina barn. De som tar del av KB får framför allt klarlagt att levande tro är att leva i ett innerligt och ömsesidigt kärleksförhållande till Herren och att det sanna livet inte kan vara något annat än "livet i Guds son".

Hanteringen av bibelordet

Frågan är nu hur han i denna förkunnelse hanterar bibelordet. Vad i bibeln *grundar han sin bibeltolkning på, var hämtar han material för att befästa denna sin bibeltolkning* och vad kan rimligen främst ses som *exempel* som visar att den angivna vägen är den rätta?

Naturligtvis går det ena in i det andra, men det ger ändå mening att bena upp bibelanvändningen på detta sätt. Dessutom är det möjligt.

För mig gjordes det möjligt genom att jag ånyo listade de bibelhänvisningar jag funnit i KB, men nu utan att bifoga EG:s utläggning. Därefter sorterade jag dessa bibelhänvisningar. Slutligen printade jag ut bibelordens lydelse i bibelboksordning och sammanfattade innehållet på enklast möjliga sätt. Jag försökte i den sammanfattningen bete mig som EG, dvs läsa som det står utan närmare hänsynstagande till sammanhang, historisk situation, bibelkritik eller annat. Däremot försökte jag ha EG:s andliga situation liksom hans ärende i åtanke.

Jag fann att hänvisningarna till Moseböckerna liksom till Höga Visan dominerade och att Gamla testamentet även i övrigt var rikligt använt. Trots detta tjänade citaten från Gamla testamentet, med undantag av dem från Höga Visan och profeten Jesaja, i huvudsak som *exempel*. Viktiga undantag är skapelseberättelsen som i kombination med

Johannesevangeliets prolog är grundläggande för EG. Abrahams offer likaså. Detta offer är för EG själva grundmotiveringen för att den kristne är skyldig att lyda Gud före allt annat. Den kristnes makt är också ett av EG omhuldat motiv. Motiveringen för den makten hämtar han i patriarkberättelserna.

Det EG grundar sin bibelförståelse i Kb på är i första hand bibelord hämtade från Johannesevangeliet och Hebreerbrevet. Med material från breven, Uppenbarelseboken och Höga Visan, befäster han sin bibelutläggning, medan de flesta citaten från Gamla testamentet med ett antal viktiga undantag fungerar som exemplifieringar.

Grundläggande

För att ta det från början hämtar EG från det flitigt citerade Johannesevangeliet den grundläggande strukturen för sina tankar i KB. Citat från prologen förbinder skapelsen med Kristus. Jesu samhörighet med Fadern exemplifieras i andra citat, i åter andra visas att denna samhörighet i förlängningen gäller även lärjungarna. Det betyder att också dessa blir indragna i den gudomliga gemenskapen. Andra citerade bibelord visar att lärjungarna är menade att leva i efterföljelse, och att de genom Anden har möjlighet att få del av kunskap om "hela sanningen". Denna förbindelse Gud – Kristus – lärjungen innebär också, och det visar andra citat, att Jesu lärjungar i sin förbindelse med Jesus är delaktiga av evigt liv.

Jesu offer syftar till människans helgande och hans död leder till förhärligande, detta utifrån vetekornets lag. Också den kunskapen hämtar EG från Johannesevangeliet. Samtidigt talas i samma evangelium om Jesus som Guds lamm och om den gode herden som ger sitt liv för fåren.

Det flödar av citat från Johannesevangeliet i KB, men också från Hebreerbrevet. Jesu specifika gudomlighet/mänsklighet tydliggörs av EG genom hänvisningar till just Hebreerbrevet. Jesus kännetecknas enligt dessa citat av rättfärdighet, mänsklighet, förlåtelse, försoning, medlidande, men framför allt av hans offer som kom människan till godo. Han gör Guds vilja, han är en förebedjare och han har undseende med människorna. Jesus är prästen efter Melkisedeks sätt. Också dessa citat har jag funnit ha funktionen i KB att lägga grund.

Befästade

Så långt min tolkning av det grundläggande i EG:s bibelbruk i KB. Som läsaren märkt saknas en stor del av det för EG karakteristiska i den teckningen. Bland annat saknas bibliska motiveringar för den i EG:s tankevärld så avgörande lydningen. Central för EG är i det fallet Abrahams offer. Inte heller den kristnes makt får någon beskrivning i vare sig Johannesevangeliet eller Hebreerbrevet. Där lutar sig EG huvudsakligen mot patriarkberättelserna. Dessutom saknas en på Skriften grundad

lidandets grammatik, om jag tillåts använda det uttrycket. Denna hämtar han från 2 Korintierbrevet. Från detta brev citeras också Paulus ord när där han talar om döden som verkar i honom, något som får till följd att Kristus uppenbaras och församlingen ges liv. Samme Paulus talar i detta brev om egen bedrövelse, fattigdom, utblottning samtidigt som han äger allt. Dessutom citeras törntaggen, vars syfte var att Paulus inte skulle förhäva sig, liksom kraften som fullkomnas i svaghet.

Vidare har jag fastnat för EG:s citat från Filipperbrevet. Framför allt att EG observerar och lägger till grund för sin egen framställning Paulus ord om att arbeta på sin frälsning, samtidigt som samme Paulus tillägger att det är Gud som verkar samma frälsning. För EG viktiga ord hämtar han också från orden i Filipperbrevet om Paulus jakt på frälsningen. De orden har EG bruk av i sin helgelsesteologi. Framför allt har EG bruk av Paulus tal om att ingenting går upp mot kunskapen om Kristus.

Överhuvudtaget har citaten från breven liksom från Uppenbarelseboken funktionen att verka kompletterande och befästande. Kompletterande och befästande är också hänvisningarna till de synoptiska evangelierna, där citaten inte är så många att de går att binda samman till något slags heltäckande skildring av Jesu livs betydelse.

Förstärkande

Slutligen EG:s användning av Höga Visan som har en förstärkande funktion i EG:s framställning. Att relationen Gud-Jesus-människan i grunden är en kärleksrelation försöker EG i sina bibelhänvisningar genomgående visa. Men han förstärker detta budskap genom att överösa sina läsare med citat från Höga Visan. Dessa citat har ett enda att säga; att den kristne står i ett ömsesidigt kärleksförhållande till Herren/Kristus. Jag sammanfattar detta budskap med ett citat som utgör en sammanfattning av dem alla: "Jag är min väns och till mig står hans åtrå" (HV 6:2).

I behandlingen av Höga Visan bryter EG med sin metod att behandla bibeln. Han läser inte längre som det står utan metaforiskt. Höga Visans kärlekslyrik omvandlas till en beskrivning av Herrens förhållande till sina barn.

Exemplifierande

Även Gamla testamentet används ofta i befästande syfte. Så f a genom citat från profeten Jesaja, men även från övriga profeter. Ovan har jag också betonat betydelsen av Abrahams offer liksom patriarkernas lydnad. Ändå är bruket av Gamla testamentet i huvudsak exemplifierande. EG fullkomligt hänger sig åt att låta de andliga stormännen i Gamla testamentet, inklusive profeten Elia, framträda som kristna förebilder, oftast på gott, men ibland på ont. Detta är en fingervisning om EG:s inriktning. EG är mer än annat

inriktad på den enskilde kristne, liksom på den enskilde kristne i hans/hennes sammanhang med den kristna troendeförsamlingen. Detta dock inte som ett självändamål. Den enskilde/församlingen skall inte enbart sträva efter egen frälsning utan framför allt stå upp för "världens" räddning.

Instrumentell bibelläsning

Hur skall då detta EG:s bibelbruk i KB betecknas? Jag lutar åt att i första hand kalla det instrumentellt. Bibeln, vars sanning och gudomlighet i sin helhet tas för given, används för att rusta människor med tro och handlingskraft. Detta genom att EG använder sig av och ger specifika bibelord en specifik profil. Somt i bibeln får lägga grund, annat får en exemplifierande funktion. Detta förmodligen i enlighet med de tolkningsnycklar hans egen kristna tradition bestod honom med.

Tröstande och förklarande bibelläsning.

Dessutom kan EG:s bibelanvändning beskrivas som tröstande och förklarande. Detta genom att tolka lidandet som ett uttryck för Guds kärlek. Lidandet, förstått som ett kärlekens redskap, använder Gud för att föra människor närmare sig själv och varandra. Något rum för det oförklarliga lidandet ger EG ej.

Bibelläsning som för in i kärlekgemenskap med Herren

Slutligen är EG:s bibelanvändning personlig och innerlig. Den verklighet EG via bibeln för sina läsare in i är en föreställd personlig, närmast förmänskligad kärlekgemenskap med Herren, som leder fram mot ett fullkomnat äktenskapsförbund i evigheten. Detta sätt att tolka tron kallas vanligen Kristusmystik.

Vad Emil Gustafson inte gör

Vad Emil Gustafson inte gör är att ge skäl för bibelns sanning och historicitet. Sanningsfrågan begränsas till uppmaningen att pröva sanningen genom att praktisera bibelordets maningar. Bibelberättelsernas historicitet avhandlas över huvud taget inte, den förutsätts.

Bibeltexterna ställs aldrig in i ett historiskt sammanhang och bibeltexternas sinsemellan skilda ursprung och tillkomsthistoria tas aldrig hänsyn till. Därigenom blir bibeltexterna till betydelse och innebörd över tid mer fixerad och fast varigenom tolkningsmöjligheterna begränsas. Detta desto mer som den kristna tradition EG stod redan angivit utifrån vilka principer bibeln skulle tolkas. Detta motverkas av ovan betonad Kristusmystik. fd